

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

4. Το μικρό κεφάλαιο (4. Cūḷavaggaṭṭhi)

4. Η ενότητα για την επίλυση (4. Samathakkhandhakaṃ)

[Kd 14, PTS 2.73-2.104]

PaliVerse

4. Το μικρό κεφάλαιο

4. Η ενότητα για την επίλυση

1. Ετυμηγορία εν παρουσία

185. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι εκτελούσαν νομικές πράξεις σε μοναχούς που δεν ήταν παρόντες - επίπληξη, καθοδήγηση, εξορία, συμφιλίωση και αναστολή. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί της ομάδας των έξι θα εκτελούν νομικές πράξεις σε μοναχούς που δεν είναι παρόντες - επίπληξη, καθοδήγηση, εξορία, συμφιλίωση και αναστολή;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι μοναχοί της ομάδας των έξι εκτελούν νομικές πράξεις σε μοναχούς που δεν είναι παρόντες - επίπληξη, καθοδήγηση, εξορία, συμφιλίωση και αναστολή;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, μοναχοί, για εκείνους τους ανόητους ανθρώπους, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι θα εκτελούν νομικές πράξεις σε μοναχούς που δεν είναι παρόντες - επίπληξη, καθοδήγηση, εξορία, συμφιλίωση και αναστολή! Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: Δεν πρέπει, μοναχοί, να εκτελείται νομική πράξη σε μοναχούς που δεν είναι παρόντες - είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή. Όποιος επιβάλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

186. Άτομο που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία· πολλοί που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία· Κοινότητα που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία. Άτομο που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία· πολλοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία· Κοινότητα που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία.

Εννιάδα της σκοτεινής πλευράς

187. Άτομο που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτεί, κάνει να εξετάσει, κάνει να επανεξετάσει, κάνει να δει, κάνει να ξαναδεί ένα άτομο που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδασχά του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται όχι σύμφωνα με τον κανόνα με ψευδή ετυμηγορία εν παρουσία.

Άτομο που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτούν, κάνει να εξετάσουν, κάνει να επανεξετάσουν, κάνει να δουν, κάνει να ξαναδούν πολλούς που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία,

είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται όχι σύμφωνα με τον κανόνα με ψευδή ετυμηγορία εν παρουσία.

Τέλος της εννιάδας της σκοτεινής πλευράς.

Εννιάδα της φωτεινής πλευράς

188. Άτομο που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτεί, κάνει να εξετάσει, κάνει να επανεξετάσει, κάνει να δει, κάνει να ξαναδεί ένα άτομο που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμηγορία εν παρουσία.

Άτομο που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτούν, κάνει να εξετάσουν, κάνει να επανεξετάσουν, κάνει να δουν, κάνει να ξαναδούν πολλούς που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμηγορία εν παρουσία.

Άτομο που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτεί, κάνει να εξετάσει, κάνει να επανεξετάσει, κάνει να δει, κάνει να ξαναδεί μια Κοινότητα που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμηγορία εν παρουσία.

Πολλοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθουν, κάνουν να αποδεχτεί, κάνουν να εξετάσει, κάνουν να επανεξετάσει, κάνουν να δει, κάνουν να ξαναδεί ένα άτομο που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμηγορία εν παρουσία.

Πολλοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθουν, κάνουν να αποδεχτούν, κάνουν να εξετάσουν, κάνουν να επανεξετάσουν, κάνουν να δουν, κάνουν να ξαναδούν πολλούς που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμηγορία εν παρουσία.

Πολλοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθουν, κάνουν να αποδεχτεί, κάνουν να εξετάσει, κάνουν να επανεξετάσει, κάνουν να δει, κάνουν να ξαναδεί μια Κοινότητα που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμηγορία εν παρουσία.

Κοινότητα που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτεί, κάνει να εξετάσει, κάνει να επανεξετάσει, κάνει να δει, κάνει να ξαναδεί ένα άτομο που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμολογία εν παρουσία.

Κοινότητα που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτούν, κάνει να εξετάσουν, κάνει να επανεξετάσουν, κάνει να δουν, κάνει να ξαναδούν πολλούς που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμολογία εν παρουσία.

Κοινότητα που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία πείθει, κάνει να αποδεχτεί, κάνει να εξετάσει, κάνει να επανεξετάσει, κάνει να δει, κάνει να ξαναδεί μια Κοινότητα που μιλάει για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρε αυτό, να σου αρέσει αυτό. Και έτσι αυτή η νομική υπόθεση κατευνάζεται, κατευνάζεται σύμφωνα με τον κανόνα με ετυμολογία εν παρουσία».

Τέλος της εννιάδας της φωτεινής πλευράς.

2. Ετυμολογία αθωότητας

189. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, επτά ετών στην ηλικία, είχε πραγματώσει την Αξιότητα. Ό,τι πρέπει να επιτευχθεί από έναν μαθητή, όλα αυτά είχαν επιτευχθεί από αυτόν. Και δεν υπήρχε για αυτόν τίποτα ανώτερο που έπρεπε να γίνει, ή συσσώρευση αυτού που έγινε. Τότε στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στον νου: «Από εμένα, επτά ετών στην ηλικία, η Αξιότητα πραγματώθηκε. Ό,τι πρέπει να επιτευχθεί από έναν μαθητή, όλα αυτά επιτεύχθηκαν από εμένα. Και δεν υπάρχει για μένα τίποτα ανώτερο που πρέπει να γίνει, ή συσσώρευση αυτού που έγινε. Τι υπηρεσία άραγε θα μπορούσα να προσφέρω στην Κοινότητα;»

Τότε στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην κανονίζω καταλύματα για την Κοινότητα και να διανέμω γεύματα;» Τότε ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Από εμένα, επτά ετών στην ηλικία, η Αξιότητα πραγματώθηκε. Ό,τι πρέπει να επιτευχθεί από έναν μαθητή, όλα αυτά επιτεύχθηκαν από εμένα. Και δεν υπάρχει για μένα τίποτα ανώτερο που πρέπει να γίνει, ή συσσώρευση αυτού που έγινε. Τι υπηρεσία άραγε θα μπορούσα να προσφέρω στην Κοινότητα;' Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Γιατί να μην κανονίζω καταλύματα για την Κοινότητα και να διανέμω γεύματα;' Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, να κανονίζω καταλύματα για την

Κοινότητα και να διανέμω γεύματα». «Καλώς, καλώς, Ντάμπα. Τότε λοιπόν εσύ, Ντάμπα, κανόνιζε καταλύματα για την Κοινότητα και διένεμε γεύματα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, η Κοινότητα να εγκρίνει τον Ντάμπα, γιο των Μάλλα, ως επιμελητή καταλυμάτων και διανομέα γευμάτων. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον Ντάμπα, γιο των Μάλλα. Αφού ζητηθεί, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

190. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, ως επιμελητή καταλυμάτων και διανομέα γευμάτων. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, ως επιμελητή καταλυμάτων και διανομέα γευμάτων. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του σεβάσμιου Ντάμπα, γιου των Μάλλα, ως επιμελητή καταλυμάτων και διανομέα γευμάτων, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, ως επιμελητής καταλυμάτων και διανομέας γευμάτων. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

191. Και ο εγκεκριμένος σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, κανόνιζε κατάλυμα μαζί για τους μοναχούς με παρόμοια ιδιότητες. Εκείνοι οι μοναχοί που ήταν ειδικοί στις ομιλίες, γι' αυτούς κανόνιζε κατάλυμα μαζί - «αυτοί θα απαγγέλλουν από κοινού τις ομιλίες μεταξύ τους». Εκείνοι οι μοναχοί που ήταν ειδικοί στη μοναστική διαγωγή, γι' αυτούς κανόνιζε κατάλυμα μαζί - «αυτοί θα κρίνουν τη μοναστική διαγωγή μεταξύ τους». Εκείνοι οι μοναχοί που ήταν διδάσκαλοι της Διδασκαλίας, γι' αυτούς κανόνιζε κατάλυμα μαζί - «αυτοί θα συζητούν τη Διδασκαλία μεταξύ τους». Εκείνοι οι μοναχοί που ήταν διαλογιστές, γι' αυτούς κανόνιζε κατάλυμα μαζί - «αυτοί δεν θα ενοχλούν ο ένας τον άλλον». Εκείνοι οι μοναχοί που μιλούσαν για ανούσια θέματα και διέμεναν αφοσιωμένοι στη σωματική ευεξία, και γι' αυτούς κανόνιζε κατάλυμα μαζί - «αυτοί οι σεβάσμιοι θα περάσουν τη νύχτα με αυτή την τέρψη». Και εκείνοι οι μοναχοί που έρχονταν σε ακατάλληλη ώρα, και γι' αυτούς, αφού επιτύγχανε το θερμό στοιχείο, κανόνιζε κατάλυμα με εκείνο ακριβώς το φως· μερικοί μοναχοί μάλιστα έρχονταν σκόπιμα σε ακατάλληλη ώρα - «θα δούμε το θαύμα υπερφυσικής δύναμης του σεβάσμιου Ντάμπα, γιου των Μάλλα».

Αυτοί αφού πλησίασαν τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, είπαν έτσι - «Κανόνισε για μας, φίλε Ντάμπα, κατάλυμα». Σε αυτούς ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, είπε έτσι - «Πού επιθυμούν οι σεβάσμιοι, πού να κανονίσω;» Αυτοί σκόπιμα υποδείκνυαν μακρινά μέρη - «Κανόνισε για μας, φίλε Ντάμπα, κατάλυμα στο όρος Γκιτζτζακούτα. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στον Τσοραπαπάτα. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στον Μαύρο Βράχο στην πλαγιά του Ισιγκίλι. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στη σπηλιά Σατταπαννί στην πλαγιά του Βεμπχάρα. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στη σπηλιά Σαππασοντικαπαμπχάρα στο Ψυχρό Δάσος. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στη σπηλιά Γκοτάμακα. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στη σπηλιά Τιντούκα. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στη σπηλιά Ταπόντα.

Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στο μοναστήρι Ταπόντα. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στο άλσος μάνγκο του Τζίβακα. Κανόνισε για μας, φίλε, κατάλυμα στο πάρκο ελαφιών Μαντακούτσι».

Σε αυτούς ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο, με το δάχτυλο φλεγόμενο πηγαίνει μπροστά μπροστά. Κι αυτοί με εκείνο ακριβώς το φως πηγαίνουν ακολουθώντας από κοντά τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα. Σε αυτούς ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, υποδεικνύει έτσι το κατάλυμα: «Αυτό είναι το κρεβάτι, αυτή είναι η καρέκλα, αυτό είναι το στρώμα, αυτό είναι το μαξιλάρι, αυτό είναι το αποχωρητήριο, αυτός είναι ο χώρος ούρησης, αυτό είναι το πόσιμο νερό, αυτό είναι το νερό για πλύσιμο, αυτό είναι το περπατητικό μπαστούνι, αυτός είναι ο τύπος συμφωνίας της Κοινότητας, αυτή την ώρα πρέπει να εισέρχεστε, αυτή την ώρα πρέπει να εξέρχεστε». Σε αυτούς ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, αφού υπέδειξε έτσι το κατάλυμα, επιστρέφει πάλι στο Άλσος των Μπαμπού.

192. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα ήταν νεότεροι και με λίγη αξία. Όποια κατώτερα καταλύματα της Κοινότητας υπήρχαν, αυτά τους έπεφταν, και κατώτερα γεύματα. Εκείνη την περίοδο στο Ρατζάγκαχα οι άνθρωποι επιθυμούσαν να δώσουν στους πρεσβύτερους μοναχούς ειδικά ετοιμασμένη προσφερόμενη τροφή - και βουτυρέλαιο και λάδι και επιπλέον edésματα. Στους μοναχούς Μεττίγια και Μπουμάτζακα όμως έδιναν συνηθισμένη τροφή - ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα, όπως αρμοζε. Αυτοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, ρωτούσαν τους πρεσβύτερους μοναχούς: «Τι είχατε, φίλοι, στην τραπεζαρία; Τι είχατε;» Κάποιοι πρεσβύτεροι έλεγαν έτσι: «Εμείς, φίλε, είχαμε βουτυρέλαιο, είχαμε λάδι, είχαμε επιπλέον edésματα». Οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα όμως έλεγαν έτσι: «Εμείς, φίλε, δεν είχαμε τίποτε - συνηθισμένη τροφή, ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα, όπως αρμοζε».

Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Καλυαναμπάττικα έδινε στην Κοινότητα τέσσερα γεύματα ως τακτικό γεύμα. Αυτός στην τραπεζαρία, μαζί με τον γιο και τη σύζυγό του, αφού στεκόταν κοντά, σέρβιρε - άλλοι ρωτούσαν για μαγειρεμένο ρύζι, άλλοι ρωτούσαν για καρύκευμα φακής, άλλοι ρωτούσαν για λάδι, άλλοι ρωτούσαν για επιπλέον edésματα. Εκείνη την περίοδο το γεύμα του οικοδεσπότη Καλυαναμπάττικα είχε οριστεί για την επόμενη μέρα για τους μοναχούς Μεττίγια και Μπουμάτζακα. Τότε ο οικοδεσπότης Καλυαναμπάττικα πήγε στο μοναστήρι για κάποια υπόθεση. Αυτός πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Καλυαναμπάττικα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε ο οικοδεσπότης Καλυαναμπάττικα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, είπε στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα: «Για ποιον, σεβάσμιε κύριε, έχει οριστεί το αυριανό γεύμα στο σπίτι μας;» «Για τους μοναχούς Μεττίγια και Μπουμάτζακα, οικοδεσπότη, έχει οριστεί το αυριανό γεύμα στο σπίτι σας». Τότε ο οικοδεσπότης Καλυαναμπάττικα ήταν δυσαρεστημένος. «Πώς λοιπόν κακόβουλοι μοναχοί θα φάνε στο σπίτι μας;» Αφού πήγε στο σπίτι, διέταξε τη δούλη: «Όσοι, κυρά, έρθουν αύριο για γεύμα, σε αυτούς αφού ετοιμάσεις κάθισμα στο πρόπυλο, σέρβιρέ τους ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα». «Ναι, κύριε», απάντησε εκείνη η δούλη στον οικοδεσπότη Καλυαναμπάττικα.

Τότε οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα είπαν: «Χθες, φίλοι, ορίστηκε για μας γεύμα στο σπίτι του οικοδεσπότη Καλυαναμπάττικα· αύριο ο οικοδεσπότης Καλυαναμπάττικα, μαζί με τον γιο και τη σύζυγό του, αφού σταθεί κοντά, θα μας σερβίρει· άλλοι θα ρωτούν για μαγειρεμένο ρύζι, άλλοι θα ρωτούν για καρύκευμα φακής, άλλοι θα ρωτούν για λάδι, άλλοι θα ρωτούν για επιπλέον εδέσματα». Αυτοί με αυτή ακριβώς την ευαρέσκεια δεν κοιμήθηκαν καλά τη νύχτα. Τότε οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα, αφού ντύθηκαν την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες τους, πήγαν στην κατοικία του οικοδεσπότη Καλυαναμπάττικα. Εκείνη η δούλη είδε τους μοναχούς Μεττίγια και Μπουμάτζακα να έρχονται από μακριά· αφού τους είδε, αφού ετοίμασε κάθισμα στο πρόπυλο, είπε στους μοναχούς Μεττίγια και Μπουμάτζακα: «Καθίστε, σεβάσμιοι κύριοι». Τότε στους μοναχούς Μεττίγια και Μπουμάτζακα ήρθε η σκέψη: «Αναμφίβολα το γεύμα δεν είναι ακόμη έτοιμο, γι' αυτό καθόμαστε στο πρόπυλο». Τότε εκείνη η δούλη πλησίασε με ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα: «Φάτε, σεβάσμιοι κύριοι». «Εμείς, αδελφή, είμαστε αυτοί που λαμβάνουν τακτικό γεύμα». «Γνωρίζω, κύριοι, ότι είστε αυτοί που λαμβάνουν τακτικό γεύμα. Αλλά εγώ χθες διατάχθηκα από τον οικοδεσπότη: 'Όσοι, κυρά, έρθουν αύριο για γεύμα, σε αυτούς αφού ετοιμάσεις κάθισμα στο πρόπυλο, σέρβιρέ τους ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα'. Φάτε, σεβάσμιοι κύριοι». Τότε οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα είπαν: «Χθες, φίλοι, ο οικοδεσπότης Καλυαναμπάττικα πήγε στο μοναστήρι κοντά στον Ντάμπα, γιο των Μάλλα. Αναμφίβολα εμείς έχουμε διαχωριστεί από τον οικοδεσπότη εξαιτίας του Ντάμπα, γιου των Μάλλα». Αυτοί με αυτή ακριβώς τη δυσαρέσκεια δεν έφαγαν καλά. Τότε οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού πήγαν στο μοναστήρι και τακτοποίησαν το κύπελλο και τους χιτώνες τους, κάθισαν στο πρόπυλο έξω από το μοναστήρι αγκαλιάζοντας τα γόνατα με τον διπλό χιτώνα, σιωπηλοί, ντροπιασμένοι, με πεσμένους ώμους, με σκυμμένο κεφάλι, σκεπτικοί, χωρίς να μπορούν να απαντήσουν.

Τότε η μοναχή Μεττιγιά πήγε εκεί όπου ήταν οι μοναχοί Μεττιγιαμπουμάτζακα· αφού πλησίασε, είπε στους μοναχούς Μεττιγιαμπουμάτζακα: «Σας προσκυνώ, κύριοι». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί Μεττιγιαμπουμάτζακα δεν μίλησαν. Για δεύτερη φορά... κ.λπ... για τρίτη φορά η μοναχή Μεττιγιά είπε στους μοναχούς Μεττιγιαμπουμάτζακα: «Σας προσκυνώ, κύριοι». Για τρίτη φορά οι μοναχοί Μεττιγιαμπουμάτζακα δεν μίλησαν. «Σε τι έχω σφάλει απέναντι στους κυρίους; Γιατί οι κύριοι δεν μου μιλούν;» «Διότι έτσι εσύ, αδελφή, μας αδιαφορείς ενώ μας κακομεταχειρίζεται ο Ντάμπα, γιος των Μάλλα». «Τι εγώ, κύριοι, να κάνω;» «Αν πράγματι εσύ, αδελφή, το επιθυμούσες, σήμερα κιόλας ο Ευλογημένος θα εκδίωκε τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα». «Τι εγώ, κύριοι, να κάνω; Τι μπορώ να κάνω;» «Έλα εσύ, αδελφή, πήγαινε εκεί όπου είναι ο Ευλογημένος· αφού πλησιάσεις, πες έτσι στον Ευλογημένο: 'Αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν είναι πρέπον, δεν είναι αρμόζον· αυτή η κατεύθυνση, σεβάσμιε κύριε, που ήταν χωρίς φόβο, χωρίς κίνδυνο, χωρίς απειλή, αυτή η κατεύθυνση έγινε με φόβο, με κίνδυνο, με απειλή· από όπου ήταν νηνεμία, από εκεί φυσάει άνεμος· το νερό, θα έλεγα, φλέγεται· διεφθάρην από τον κύριο Ντάμπα, γιο των Μάλλα'». «Ναι, κύριοι», απάντησε η μοναχή Μεττιγιά στους μοναχούς Μεττιγιαμπουμάτζακα και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, η μοναχή Μεττιγιά είπε στον Ευλογημένο: «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν είναι πρέπον, δεν είναι αρμόζον· αυτή η κατεύθυνση, σεβάσμιε κύριε, που ήταν χωρίς

φόβο, χωρίς κίνδυνο, χωρίς απειλή, αυτή η κατεύθυνση έγινε με φόβο, με κίνδυνο, με απειλή· από όπου ήταν νηνεμία, από εκεί φυσάει άνεμος· το νερό, θα έλεγα, φλέγεται· διεφθάρην από τον κύριο Ντάμπα, γιο των Μάλλα».

193. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, ρώτησε τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα: «Θυμάσαι εσύ, Ντάμπα, ότι έκανες κάτι τέτοιο όπως αυτή η μοναχή είπε;» «Όπως ο Ευλογημένος με γνωρίζει, σεβάσμιε κύριε». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα: «Θυμάσαι εσύ, Ντάμπα, ότι έκανες κάτι τέτοιο όπως αυτή η μοναχή είπε;» «Όπως ο Ευλογημένος με γνωρίζει, σεβάσμιε κύριε». Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα: «Θυμάσαι εσύ, Ντάμπα, ότι έκανες κάτι τέτοιο όπως αυτή η μοναχή είπε;» «Όπως ο Ευλογημένος με γνωρίζει, σεβάσμιε κύριε». «Οι σοφοί, Ντάμπα, δεν απαλλάσσονται έτσι. Αν το έκανες εσύ, πες 'το έκανα'. Αν δεν το έκανες εσύ, πες 'δεν το έκανα'». «Από τότε που γεννήθηκα, σεβάσμιε κύριε, δεν γνωρίζω άμεσα ότι επιδόθηκα σε συνουσία ούτε καν στον ύπνο μου, πόσο μάλλον ξύπνιος!» Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, αποβάλετε τη μοναχή Μεττίγια. Και αυτούς τους μοναχούς να τους ανακρίνετε». Αφού είπε αυτά, ο Ευλογημένος σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι.

Τότε εκείνοι οι μοναχοί απέβαλαν τη μοναχή Μεττίγια. Τότε οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα είπαν σε εκείνους τους μοναχούς: «Μην, φίλοι, αποβάλετε τη μοναχή Μεττίγια· αυτή δεν διέπραξε κανένα παράπτωμα· αυτή παρακινήθηκε από εμάς που ήμασταν θυμωμένοι, δυσαρεστημένοι, με πρόθεση να τον εκδιώξουμε». «Μήπως λοιπόν εσείς, φίλοι, κατηγορήσατε τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική;» «Ναι, φίλε». Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα θα κατηγορούσαν τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα κατηγορούν τον Ντάμπα, γιο των Μάλλα, με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική;» «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, η Κοινότητα ας δώσει ετυμηγορία αθωότητας στον Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δοθεί - «Από εκείνον τον Ντάμπα, γιο των Μάλλα, μοναχοί, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια των μεγαλύτερων μοναχών, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να ειπωθεί έτσι: 'Αυτοί οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα, σεβάσμιε κύριε, με κατηγορούν με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, αιτούμαι από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας'. Για δεύτερη φορά πρέπει να ζητηθεί. Για τρίτη φορά πρέπει να ζητηθεί - 'Αυτοί οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα, σεβάσμιε κύριε, με κατηγορούν με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Έτσι εγώ, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, για τρίτη φορά, σεβάσμιε κύριε, αιτούμαι από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας'. «Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

194. Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτοί οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα κατηγορούν τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει ετυμηγορία αθωότητας στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτοί οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα κατηγορούν τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας. Η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία αθωότητας στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη χορήγηση ετυμηγορίας αθωότητας στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ... για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα - ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτοί οι μοναχοί Μεττίγια και Μπουμάτζακα κατηγορούν τον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Ο σεβάσμιος Ντάμπα, γιος των Μάλλα, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας. Η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία αθωότητας στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη χορήγηση ετυμηγορίας αθωότητας στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Δόθηκε από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας στον σεβάσμιο Ντάμπα, γιο των Μάλλα, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

195. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι νομικά έγκυρες χορηγήσεις ετυμηγορίας αθωότητας. Ένας μοναχός είναι αγνός, μη παραβάτης, και τον επικρίνουν, και το ζητάει, σε αυτόν η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία αθωότητας σύμφωνα με τον κανόνα, με πλήρη συνέλευση - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε νομικά έγκυρες χορηγήσεις ετυμηγορίας αθωότητας».

3. Ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης

196. Εκείνη την περίοδο ο μοναχός Γκάγκγκα ήταν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Οι μοναχοί κατηγορούσαν τον μοναχό Γκάγκγκα για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήταν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: «Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;» Αυτός είπε έτσι: «Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό. Αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση». Ακόμη κι έτσι ενώ του έλεγαν, τον κατηγορούσαν: «Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;» Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν μοναχοί θα κατηγορούν τον μοναχό Γκάγκγκα για

παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήταν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός είπε έτσι: 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό. Αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ του έλεγαν, τον κατηγορούσαν: «Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί... κ.λπ... «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, η Κοινότητα ας δώσει στον μοναχό Γκάγκγκα, που δεν έχει πλέον σύγχυση, ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δοθεί - Από εκείνον τον μοναχό Γκάγκγκα, μοναχοί, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια των μεγαλύτερων μοναχών, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να ειπωθεί έτσι: 'Εγώ, σεβάσμιε κύριε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Οι μοναχοί με κατηγορούν για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήμουν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Τότε εγώ λέω έτσι - 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό. Αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ μου λένε, με κατηγορούν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, μη έχοντας πλέον σύγχυση, αιτούμαι από την Κοινότητα ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης'. Για δεύτερη φορά πρέπει να ζητηθεί. Για τρίτη φορά πρέπει να ζητηθεί - 'Εγώ, σεβάσμιε κύριε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Οι μοναχοί με κατηγορούν για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήμουν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Τότε εγώ λέω έτσι - 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό, αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ μου λένε, με κατηγορούν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Έτσι εγώ, μη έχοντας πλέον σύγχυση, για τρίτη φορά, σεβάσμιε κύριε, αιτούμαι από την Κοινότητα ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης'. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

197. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο μοναχός Γκάγκγκα ήταν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Οι μοναχοί κατηγορούσαν τον μοναχό Γκάγκγκα για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήταν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός είπε έτσι: 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό,

αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ του έλεγαν, τον κατηγορούσαν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός, μη έχοντας πλέον σύγχυση, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει στον μοναχό Γκάγκγκα, που δεν έχει πλέον σύγχυση, ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο μοναχός Γκάγκγκα ήταν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Οι μοναχοί κατηγορούσαν τον μοναχό Γκάγκγκα για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήταν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός είπε έτσι: 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό, αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ του έλεγαν, τον κατηγορούσαν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός, μη έχοντας πλέον σύγχυση, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Η Κοινότητα δίνει στον μοναχό Γκάγκγκα, που δεν έχει πλέον σύγχυση, ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης στον μοναχό Γκάγκγκα, που δεν έχει πλέον σύγχυση, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ... για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ...

«Δόθηκε από την Κοινότητα στον μοναχό Γκάγκγκα, που δεν έχει πλέον σύγχυση, ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

198. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι νομικά μη έγκυρες χορηγήσεις ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης, και τρεις νομικά έγκυρες. Ποιες είναι οι τρεις νομικά μη έγκυρες χορηγήσεις ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης;

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός ενώ θυμάται λέει έτσι: 'Όχι, φίλε, δεν θυμάμαι ότι διέπραξα τέτοιο παράπτωμα'. Σε αυτόν η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Νομικά μη έγκυρη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός ενώ θυμάται λέει έτσι: 'Θυμάμαι, φίλε, σαν σε όνειρο'. Σε αυτόν η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Νομικά μη έγκυρη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός μη παράφρων προσποιείται τον παράφρονα: 'Κι εγώ έτσι κάνω. Κι εσείς έτσι κάνετε. Και σε μένα αυτό επιτρέπεται. Και σε εσάς αυτό επιτρέπεται'. Σε

αυτόν η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Νομικά μη έγκυρη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης. Αυτές είναι οι τρεις νομικά μη έγκυρες χορηγήσεις ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης.

199. «Ποιες είναι οι τρεις νομικά έγκυρες χορηγήσεις ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης;

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός είναι παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός μη θυμούμενος λέει έτσι: 'Όχι, φίλε, δεν θυμάμαι ότι διέπραξα τέτοιο παράπτωμα'. Σε αυτόν η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Νομικά έγκυρη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός είναι παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός μη θυμούμενος λέει έτσι: 'Θυμάμαι, φίλε, σαν σε όνειρο'. Σε αυτόν η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Νομικά έγκυρη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός είναι παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός ο παράφρων προσποιείται τον παράφρονα: 'Κι εγώ έτσι κάνω. Κι εσείς έτσι κάνετε. Και σε μένα αυτό επιτρέπεται. Και σε εσάς αυτό επιτρέπεται'. Σε αυτόν η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Νομικά έγκυρη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης. Αυτές είναι οι τρεις νομικά έγκυρες χορηγήσεις ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης».

4. Εκτέλεση κατόπιν ομολογίας

200. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι εκτελούσαν νομικές πράξεις σε μοναχούς χωρίς ομολογία - επίπληξη, καθοδήγηση, εξορία, συμφιλίωση και αναστολή. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί της ομάδας των έξι θα εκτελούν νομικές πράξεις σε μοναχούς χωρίς ομολογία - επίπληξη, καθοδήγηση, εξορία, συμφιλίωση και αναστολή;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί... κ.λπ... «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να εκτελείται νομική πράξη σε μοναχούς χωρίς ομολογία - είτε επίπληξη είτε καθοδήγηση είτε εξορία είτε συμφιλίωση είτε αναστολή. Όποιος επιβάλει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

201. «Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η εκτέλεση κατόπιν ομολογίας είναι νομικά μη έγκυρη, έτσι νομικά έγκυρη. Και πώς, μοναχοί, η εκτέλεση κατόπιν ομολογίας είναι νομικά μη έγκυρη;

«Ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Ο σεβάσμιος έχει διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση'; Αυτός είπε έτσι: 'Όχι, φίλε, δεν έχω διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση, έχω διαπράξει παράπτωμα που απαιτεί αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας'. Αυτόν η Κοινότητα τον κάνει να ενεργήσει για παράπτωμα που απαιτεί αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας. Νομικά μη έγκυρη εκτέλεση κατόπιν ομολογίας.

«Ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Ο σεβάσμιος έχει διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση'; Αυτός είπε έτσι: 'Όχι, φίλε, δεν έχω διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση, έχω διαπράξει σοβαρό παράπτωμα... κ.λπ... εξιλέωση... κ.λπ... παραδοχή... κ.λπ... ανάρμοστη πράξη... κ.λπ... έχω διαπράξει προσβλητική ομιλία'. Αυτόν η Κοινότητα τον κάνει να ενεργήσει για προσβλητική ομιλία. Νομικά μη έγκυρη εκτέλεση κατόπιν ομολογίας.

«Ένας μοναχός παράπτωμα που απαιτεί αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας... κ.λπ... σοβαρό παράπτωμα... κ.λπ... εξιλέωση... κ.λπ... παραδοχή... κ.λπ... ανάρμοστη πράξη... κ.λπ... έχει διαπράξει προσβλητική ομιλία. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Ο σεβάσμιος έχει διαπράξει προσβλητική ομιλία'; Αυτός είπε έτσι: 'Όχι, φίλε, δεν έχω διαπράξει προσβλητική ομιλία, έχω διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση'. Αυτόν η Κοινότητα τον κάνει να ενεργήσει για παράπτωμα που επιφέρει απέλαση. Νομικά μη έγκυρη εκτέλεση κατόπιν ομολογίας.

Ένας μοναχός έχει διαπράξει προσβλητική ομιλία. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Ο σεβάσμιος έχει διαπράξει προσβλητική ομιλία'; Αυτός είπε έτσι: «Όχι, φίλε, δεν έχω διαπράξει προσβλητική ομιλία, έχω διαπράξει παράπτωμα που απαιτεί αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας... κ.λπ... σοβαρό παράπτωμα... κ.λπ... εξιλέωση... κ.λπ... παραδοχή... κ.λπ... έχω διαπράξει ανάρμοστη πράξη». Αυτόν η Κοινότητα τιμωρεί για ανάρμοστη πράξη. Νομικά μη έγκυρη εκτέλεση κατόπιν ομολογίας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, είναι νομικά μη έγκυρη η εκτέλεση κατόπιν ομολογίας.

Και πώς, μοναχοί, είναι νομικά έγκυρη η εκτέλεση κατόπιν ομολογίας; Ένας μοναχός έχει διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Ο σεβάσμιος έχει διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση'; Αυτός είπε έτσι: «Ναι, φίλε, έχω διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση». Αυτόν η Κοινότητα τον κάνει να ενεργήσει για παράπτωμα που επιφέρει απέλαση. Νομικά έγκυρη εκτέλεση κατόπιν ομολογίας.

«Ένας μοναχός παράπτωμα που απαιτεί αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας... κ.λπ... σοβαρό παράπτωμα... κ.λπ... εξιλέωση... κ.λπ... παραδοχή... κ.λπ... ανάρμοστη πράξη... κ.λπ... έχει διαπράξει προσβλητική ομιλία. Αυτόν κατηγορεί η Κοινότητα ή αρκετοί ή ένα άτομο: 'Ο σεβάσμιος έχει διαπράξει προσβλητική ομιλία'; Αυτός είπε έτσι: «Ναι, φίλε, έχω διαπράξει προσβλητική ομιλία». Αυτόν η Κοινότητα τον κάνει να ενεργήσει για προσβλητική ομιλία. Νομικά έγκυρη εκτέλεση κατόπιν ομολογίας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, είναι νομικά έγκυρη η εκτέλεση κατόπιν ομολογίας».

5. Απόφαση της πλειοψηφίας

202. Εκείνη την περίοδο μοναχοί εν μέσω της Κοινότητας φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούσαν τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη, δεν μπορούσαν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να κατευνάζεται μια τέτοια νομική υπόθεση με απόφαση της πλειοψηφίας. Πρέπει να εγκριθεί ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες ως διανομέας ψηφοδελτίων - αυτός που δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω φόβου, και θα γνώριζε τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον μοναχό, αφού ζητηθεί ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

203. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως διανομέα ψηφοδελτίων. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως διανομέα ψηφοδελτίων. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναχού ως διανομέα ψηφοδελτίων, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο τάδε μοναχός ως διανομέας ψηφοδελτίων. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

204. «Αυτές οι δέκα, μοναχοί, είναι νομικά μη έγκυρες ψηφοφορίες, δέκα νομικά έγκυρες. Ποιες είναι οι δέκα νομικά μη έγκυρες ψηφοφορίες; Η νομική υπόθεση είναι ασήμαντη, και δεν έχει εξεταστεί σε διάφορα μέρη, και δεν έχει υπενθυμιστεί επανειλημμένα, γνωρίζει ότι αυτοί που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία είναι περισσότεροι, ίσως αυτοί που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία να είναι περισσότεροι, γνωρίζει ότι η Κοινότητα θα σπάσει, ίσως η Κοινότητα να σπάσει, παίρνουν όχι σύμφωνα με τον κανόνα, παίρνουν με ελλιπή συνέλευση, και δεν παίρνουν σύμφωνα με την άποψή τους - αυτές είναι οι δέκα νομικά μη έγκυρες ψηφοφορίες.

«Ποιες είναι οι δέκα νομικά έγκυρες ψηφοφορίες; Η νομική υπόθεση δεν είναι ασήμαντη, και έχει εξεταστεί σε διάφορα μέρη, και έχει υπενθυμιστεί επανειλημμένα, γνωρίζει ότι αυτοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία είναι περισσότεροι, ίσως αυτοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία να είναι περισσότεροι, γνωρίζει ότι η Κοινότητα δεν θα σπάσει, ίσως η Κοινότητα να μη σπάσει, παίρνουν σύμφωνα με τον κανόνα, παίρνουν με πλήρη συνέλευση, και παίρνουν σύμφωνα με την άποψή τους - αυτές είναι οι δέκα νομικά έγκυρες ψηφοφορίες».

6. Απόφαση για ειδική αχρειότητα

205. Εκείνη την περίοδο ο μοναχός Ουπαβάλα, όταν ανακρινόταν εν μέσω της Κοινότητας για παράπτωμα, αφού αρνούνταν παραδεχόταν, αφού παραδεχόταν αρνούνταν, απέφευγε το ένα με το άλλο, έλεγε συνειδητό ψέμα. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ο μοναχός Ουπαβάλα, όταν ανακρίνεται εν μέσω της Κοινότητας για

παράπτωμα, αφού αρνείται θα παραδεχτεί, αφού παραδεχτεί θα αρνηθεί, θα αποφύγει το ένα με το άλλο, θα πει συνειδητό ψέμα!» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί... κ.λπ... «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, η Κοινότητα ας εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα στον μοναχό Ουπαβάλα. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να γίνει. Πρώτα ο μοναχός Ουπαβάλα πρέπει να κατηγορηθεί, αφού κατηγορηθεί πρέπει να του υπενθυμιστεί, αφού του υπενθυμιστεί πρέπει να του αποδοθεί το παράπτωμα, αφού του αποδοθεί το παράπτωμα ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

206. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο μοναχός Ουπαβάλα, όταν ανακρίνεται εν μέσω της Κοινότητας για παράπτωμα, αφού αρνούνταν παραδέχεται, αφού παραδεχόταν αρνείται, αποφεύγει το ένα με το άλλο, λέει συνειδητό ψέμα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα στον μοναχό Ουπαβάλα. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο μοναχός Ουπαβάλα, όταν ανακρίνεται εν μέσω της Κοινότητας για παράπτωμα, αφού αρνούνταν παραδέχεται, αφού παραδεχόταν αρνείται, αποφεύγει το ένα με το άλλο, λέει συνειδητό ψέμα. Η Κοινότητα εκτελεί απόφαση για ειδική αχρειότητα στον μοναχό Ουπαβάλα. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την εκτέλεση της απόφασης για ειδική αχρειότητα στον μοναχό Ουπαβάλα, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ... για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ...

«Εκτελέστηκε από την Κοινότητα η απόφαση για ειδική αχρειότητα στον μοναχό Ουπαβάλα. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

207. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι νομικά έγκυρες εκτελέσεις της απόφασης για ειδική αχρειότητα. Είναι ακάθαρτος και είναι αδιάντροπος και είναι με επίκριση, σε αυτόν η Κοινότητα εκτελεί απόφαση για ειδική αχρειότητα σύμφωνα με τον κανόνα, με πλήρη συνέλευση - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε νομικά έγκυρες εκτελέσεις της απόφασης για ειδική αχρειότητα.

Η δωδεκάδα των νομικά μη έγκυρων πράξεων

208. «Μια απόφαση για ειδική αχρειότητα, μοναχοί, προικισμένη με τρεις ιδιότητες είναι νομικά μη έγκυρη πράξη, και νομική πράξη μη μοναστικής διαγωγής, και κακώς διευθετημένη. Γίνεται εν απουσία, γίνεται χωρίς ανάκριση, γίνεται χωρίς ομολογία... κ.λπ... γίνεται όχι σύμφωνα με τον κανόνα, γίνεται με ελλιπή συνέλευση - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια απόφαση για ειδική αχρειότητα είναι νομικά μη έγκυρη πράξη, και νομική πράξη μη μοναστικής διαγωγής, και κακώς διευθετημένη.

Η δωδεκάδα των νομικά έγκυρων πράξεων

209. «Μια απόφαση για ειδική αχρειότητα, μοναχοί, προικισμένη με τρεις ιδιότητες είναι νομικά έγκυρη πράξη, και νομική πράξη μοναστικής διαγωγής, και καλώς διευθετημένη. Γίνεται εν παρουσία, γίνεται κατόπιν ανάκρισης, γίνεται κατόπιν

ομολογίας... κ.λπ... γίνεται σύμφωνα με τον κανόνα, γίνεται με πλήρη συνέλευση - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια απόφαση για ειδική αχρειότητα είναι νομικά έγκυρη πράξη, και νομική πράξη μοναστικής διαγωγής, και καλώς διευθετημένη.

Η εξάδα «αν επιθυμεί»

210. «Για έναν μοναχό προικισμένο με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα. Είναι υποκινητής φιλονικίας, υποκινητής διαμάχης, υποκινητής αντιδικίας, υποκινητής καυγάδων, υποκινητής νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα· είναι αδαής, άπειρος, γεμάτος παραπτώματα, μη απαλλαγμένος παραπτώματος· ζει στη συντροφιά λαϊκών με απρεπείς συναναστροφές με λαϊκούς - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένου ενός μοναχού, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα.

«Επίσης με άλλες τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένου ενός μοναχού, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα. Είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, είναι αποτυχημένος στην ορθή άποψη όσον αφορά τις ακραίες απόψεις - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί... κ.λπ...

«Επίσης με άλλες τρεις ιδιότητες, μοναχοί... κ.λπ... Επικρίνει τον Βούδα, επικρίνει τη Διδασκαλία, επικρίνει την Κοινότητα - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένου ενός μοναχού, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα.

«Σε τρεις μοναχούς, μοναχοί, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα. Ένας είναι υποκινητής φιλονικίας... κ.λπ... υποκινητής νομικών υποθέσεων στην Κοινότητα· ένας είναι αδαής, άπειρος, γεμάτος παραπτώματα, μη απαλλαγμένος παραπτώματος· ένας ζει στη συντροφιά λαϊκών με απρεπείς συναναστροφές με λαϊκούς - σε αυτούς τους τρεις μοναχούς, μοναχοί, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα.

«Επίσης σε άλλους τρεις μοναχούς, μοναχοί, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα. Ένας είναι αποτυχημένος στην ηθική όσον αφορά την ανώτερη ηθική διαγωγή, ένας είναι αποτυχημένος στην καλή συμπεριφορά όσον αφορά την παράβαση, ένας είναι αποτυχημένος στην ορθή άποψη όσον αφορά τις ακραίες απόψεις - σε αυτούς τους τρεις μοναχούς, μοναχοί... κ.λπ...

«Επίσης σε άλλους τρεις μοναχούς, μοναχοί... κ.λπ... ένας επικρίνει τον Βούδα, ένας επικρίνει τη Διδασκαλία, ένας επικρίνει την Κοινότητα - σε αυτούς τους τρεις μοναχούς, μοναχοί, αν επιθυμεί η Κοινότητα θα μπορούσε να εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα.

Τα δεκαοκτώ καθήκοντα

211. «Από έναν μοναχό στον οποίο έχει επιβληθεί η απόφαση για ειδική αχρειότητα, μοναχοί, πρέπει να τηρείται ορθή συμπεριφορά. Εδώ αυτή είναι η κατάλληλη συμπεριφορά -

Δεν πρέπει να δίνει πλήρη χειροτονία, δεν πρέπει να δίνει καθοδήγηση, δεν πρέπει να

αναλαμβάνει δόκιμο, δεν πρέπει να αποδέχεται έγκριση ως νουθετητής γυναικών μοναχών, ακόμα και αν είναι εγκεκριμένος δεν πρέπει να νουθετεί μοναχές... κ.λπ... δεν πρέπει να συνδέεται με μοναχούς». Τότε η Κοινότητα εκτέλεσε απόφαση για ειδική αχρειότητα στον μοναχό Ουπαβάλα.

7. Κάλυψη με γρασίδι

212. Εκείνη την περίοδο, ενώ μοναχοί φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία διέμεναν, πολλά ανάρμοστα για ασκητή είχαν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Τότε σε αυτούς τους μοναχούς ήρθε η σκέψη: «Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Πώς άραγε πρέπει να προχωρήσουμε;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο.

«Εδώ λοιπόν, μοναχοί, ενώ μοναχοί φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία διαμένουν, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εκεί στους μοναχούς έρχεται η σκέψη: 'Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει· αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό', επιτρέπω, μοναχοί, να κατευνάζεται μια τέτοια νομική υπόθεση με την κάλυψη με γρασίδι. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να κατευναστεί. Όλοι πρέπει να συναθροιστούν μαζί, αφού συναθροιστούν, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας κατευνάσει αυτή τη νομική υπόθεση με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς». «Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός από τους μοναχούς της μιας πλευράς πρέπει να ενημερώσει τη δική του πλευρά:

«Ας με ακούσουν οι σεβάσμιοι. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για τους σεβάσμιους, εγώ τόσο τα παραπτώματα των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, θα τα εξομολογηθώ εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς».

«Έπειτα, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός από τους μοναχούς της άλλης πλευράς πρέπει να ενημερώσει τη δική του πλευρά:

«Ας με ακούσουν οι σεβάσμιοι. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για τους σεβάσμιους, εγώ τόσο τα παραπτώματα των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, θα τα εξομολογηθώ εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς».

213. «Έπειτα, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός από τους μοναχούς της άλλης πλευράς πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ τόσο τα παραπτώματα αυτών των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος αυτών των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, θα τα εξομολογηθώ εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Εγώ τόσο τα παραπτώματα αυτών των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος αυτών των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, τα εξομολογούμαι εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την εξομολόγηση αυτών των παραπτωμάτων μας εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εξομολογήθηκαν αυτά τα παραπτώματά μας εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

214. «Έπειτα, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός από τους μοναχούς της άλλης πλευράς πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ τόσο τα παραπτώματα αυτών των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για

το όφελος αυτών των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, θα τα εξομολογηθώ εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Εγώ τόσο τα παραπτώματα αυτών των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος αυτών των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, τα εξομολογούμαι εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την εξομολόγηση αυτών των παραπτωμάτων μας εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εξομολογήθηκαν αυτά τα παραπτώματά μας εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτοί οι μοναχοί είναι απαλλαγμένοι από εκείνα τα παραπτώματα, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς, εξαιρουμένων αυτών που έκαναν πράξη διαφωνίας, εξαιρουμένων αυτών που δεν ήταν εκεί».

8. Νομική υπόθεση

215. Εκείνη την περίοδο (μοναχοί αντιδικούσαν με μοναχούς,) μοναχοί αντιδικούσαν με μοναχές, μοναχές αντιδικούσαν με μοναχούς, και ο μοναχός Τσάννα, αφού μπήκε ανάμεσα στις μοναχές, αντιδικούσε με τους μοναχούς, παίρνοντας το μέρος των μοναχών. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ο μοναχός Τσάννα, αφού μπήκε ανάμεσα στις μοναχές, θα αντιδικεί με τους μοναχούς, θα παίρνει το μέρος των μοναχών!» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί... κ.λπ... «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις νομικές υποθέσεις, μοναχοί - η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία, η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί αντιδικούν: ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, ότι είναι μοναστική διαγωγή ή ότι δεν είναι μοναστική διαγωγή, ότι είναι ειπωμένο και εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι ειπωμένο και εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι

δεν είναι συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι παράπτωμα ή ότι δεν είναι παράπτωμα, ότι είναι ελαφρύ παράπτωμα ή ότι είναι βαρύ παράπτωμα, ότι είναι διορθώσιμο παράπτωμα ή ότι είναι αδιόρθωτο παράπτωμα, ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα; Όποια φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, διαφορά απόψεων, διαφορετική άποψη, σκληρή έκφραση για να προκαλέσει οδύνη, διένεξη υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί επικρίνουν έναν μοναχό για αποτυχία στην ηθική ή για αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή για αποτυχία στην ορθή άποψη ή για αποτυχία στον βιοπορισμό. Όποια επίκριση, το επικρίνουν, το κατηγορούν, το μιλάν εναντίον, η επανειλημμένη εμπλοκή, η επίμονη προσπάθεια, η παροχή υποστήριξης υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα; Και οι πέντε κατηγορίες παραπτωμάτων είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, και οι επτά κατηγορίες παραπτωμάτων είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις; Όποια υποχρέωση της Κοινότητας, καθήκον που πρέπει να γίνει, πράξη για την οποία πρέπει να ζητηθεί άδεια, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από μία διακήρυξη, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις.

216. Ποια είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία; Οι έξι αιτίες αντιδικίας είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία. Και οι τρεις φαύλες ρίζες είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία, και οι τρεις καλές ρίζες είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία. Ποιες είναι οι έξι αιτίες αντιδικίας που είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία; Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός είναι οργίλος και μνησίκακος. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι οργίλος και μνησίκακος, αυτός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, και δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, προς τη Διδασκαλία... κ.λπ... προς την Κοινότητα... κ.λπ... δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση, αυτός δημιουργεί αντιδικία στην Κοινότητα. Η οποία αντιδικία είναι προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων. Αν εσείς, μοναχοί, αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να προσπαθήσετε για την εγκατάλειψη αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Αν εσείς, μοναχοί, δεν αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να ακολουθήσετε για τη μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η εγκατάλειψη αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι υποτιμητικός και ανταγωνιστικός... κ.λπ... είναι ζηλόφθονος και τσιγκούνης, είναι δόλιος και απατηλός, έχει κακόβουλες επιθυμίες και έχει λανθασμένες απόψεις, είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, ο διατηρών με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπων τις προσωπικές του απόψεις με δυσκολία. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, ο διατηρών με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπων τις προσωπικές του απόψεις με δυσκολία, αυτός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, και δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, προς τη Διδασκαλία... κ.λπ... προς την Κοινότητα... κ.λπ... δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση, αυτός δημιουργεί αντιδικία στην Κοινότητα. Η οποία αντιδικία είναι προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων. Αν εσείς, μοναχοί, αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να προσπαθήσετε για την εγκατάλειψη αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Αν εσείς, μοναχοί, δεν αντιλαμβάνεστε μια τέτοια αιτία αντιδικίας εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να ακολουθήσετε για τη μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της ίδιας κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η εγκατάλειψη αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Έτσι υπάρχει η μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της κακόβουλης αιτίας αντιδικίας. Αυτές οι έξι αιτίες αντιδικίας είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία.

«Ποιες είναι οι τρεις φαύλες ρίζες που είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με άπληστο νου αντιδικούν, με κακόβουλο νου αντιδικούν, με παραπλανημένο νου αντιδικούν - ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, ότι είναι μοναστική διαγωγή ή ότι δεν είναι μοναστική διαγωγή, ότι είναι ειπωμένο και εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι ειπωμένο και εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι παράπτωμα ή ότι δεν είναι παράπτωμα, ότι είναι ελαφρύ παράπτωμα ή ότι είναι βαρύ παράπτωμα, ότι είναι διορθώσιμο παράπτωμα ή ότι είναι αδιόρθωτο παράπτωμα, ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα. Αυτές οι τρεις φαύλες ρίζες είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία.

«Ποιες είναι οι τρεις καλές ρίζες της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με μη άπληστο νου αντιδικούν, με μη κακόβουλο νου αντιδικούν, με μη παραπλανημένο νου αντιδικούν - ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία... κ.λπ... ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα. Αυτές είναι οι τρεις καλές ρίζες της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από αντιδικία.

217. Ποια είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση; Έξι πηγές επίκρισης είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση. Και οι τρεις φαύλες ρίζες είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση, και οι τρεις καλές ρίζες είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από

επίκριση, και το σώμα είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση, και η ομιλία είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση. Ποιες είναι οι έξι πηγές επίκρισης που είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση; Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός είναι οργίλος και μνησίκακος. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι οργίλος και μνησίκακος, αυτός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, και δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, προς τη Διδασκαλία... κ.λπ... προς την Κοινότητα... κ.λπ... δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση, αυτός δημιουργεί επίκριση στην Κοινότητα. Η οποία επίκριση είναι προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων. Αν εσείς, μοναχοί, αντιλαμβάνεστε μια τέτοια πηγή επίκρισης εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να προσπαθήσετε για την εγκατάλειψη αυτής της ίδιας κακόβουλης πηγής επίκρισης. Αν εσείς, μοναχοί, δεν αντιλαμβάνεστε μια τέτοια πηγή επίκρισης εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να ακολουθήσετε για τη μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της ίδιας κακόβουλης πηγής επίκρισης. Έτσι υπάρχει η εγκατάλειψη αυτής της κακόβουλης πηγής επίκρισης. Έτσι υπάρχει η μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της κακόβουλης πηγής επίκρισης.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι υποτιμητικός και ανταγωνιστικός... κ.λπ... είναι ζηλόφθονος και τσιγκούνης, είναι δόλιος και απατηλός, έχει κακόβουλες επιθυμίες και έχει λανθασμένες απόψεις, είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, ο διατηρών με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπων τις προσωπικές του απόψεις με δυσκολία. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που είναι αγκιστρωμένος στις προσωπικές του απόψεις, ο διατηρών με πείσμα τις προσωπικές του απόψεις, εγκαταλείπων τις προσωπικές του απόψεις με δυσκολία, αυτός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς τη Διδασκαλία, χωρίς σεβασμό, διαμένει ασεβής προς την Κοινότητα, χωρίς σεβασμό, και δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, που διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό, προς τη Διδασκαλία... κ.λπ... προς την Κοινότητα... κ.λπ... δεν είναι αυτός που εκπληρώνει την εξάσκηση, αυτός δημιουργεί επίκριση στην Κοινότητα. Η οποία επίκριση είναι προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων. Αν εσείς, μοναχοί, αντιλαμβάνεστε μια τέτοια πηγή επίκρισης εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να προσπαθήσετε για την εγκατάλειψη αυτής της ίδιας κακόβουλης πηγής επίκρισης. Αν εσείς, μοναχοί, δεν αντιλαμβάνεστε μια τέτοια πηγή επίκρισης εσωτερικά ή εξωτερικά, εκεί εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να ακολουθήσετε για τη μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της ίδιας κακόβουλης πηγής επίκρισης. Έτσι υπάρχει η εγκατάλειψη αυτής της κακόβουλης πηγής επίκρισης. Έτσι υπάρχει η μη-επανεμφάνιση στο μέλλον αυτής της κακόβουλης πηγής επίκρισης. Αυτές οι έξι πηγές επίκρισης είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση.

«Ποιες είναι οι τρεις φαύλες ρίζες που είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με άπληστο νου επικρίνουν έναν μοναχό, με κακόβουλο νου επικρίνουν, με παραπλανημένο νου επικρίνουν - για

αποτυχία στην ηθική ή για αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή για αποτυχία στην ορθή άποψη ή για αποτυχία στον βιοπορισμό. Αυτές οι τρεις φαύλες ρίζες είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση.

«Ποιες είναι οι τρεις καλές ρίζες της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί επικρίνουν έναν μοναχό με μη άπληστο νου, με μη κακόβουλο νου επικρίνουν, με μη παραπλανημένο νου επικρίνουν - για αποτυχία στην ηθική ή για αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή για αποτυχία στην ορθή άποψη ή για αποτυχία στον βιοπορισμό. Αυτές είναι οι τρεις καλές ρίζες της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση.

«Ποιο είναι το σώμα ως ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση; Εδώ κάποιος είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος, με πολλές ασθένειες, τυφλός ή κουλός ή χωλός ή παράλυτος, για το οποίο τον επικρίνουν. Αυτό είναι το σώμα ως ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση.

«Ποια είναι η ομιλία ως ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση; Εδώ κάποιος είναι δύσκολος στην αποδοχή συμβουλής, ευαίσθητος, με τραυλή ομιλία, για την οποία τον επικρίνουν. Αυτή είναι η ομιλία ως ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από επίκριση.

218. Ποια είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από παραπτώματα; Οι έξι προελεύσεις παραπτωμάτων είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από παραπτώματα. Υπάρχει παράπτωμα που προέρχεται από το σώμα, όχι από την ομιλία, όχι από τη συνείδηση. Υπάρχει παράπτωμα που προέρχεται από την ομιλία, όχι από το σώμα, όχι από τη συνείδηση. Υπάρχει παράπτωμα που προέρχεται από το σώμα και από την ομιλία, όχι από τη συνείδηση. Υπάρχει παράπτωμα που προέρχεται από το σώμα και από τη συνείδηση, όχι από την ομιλία. Υπάρχει παράπτωμα που προέρχεται από την ομιλία και από τη συνείδηση, όχι από το σώμα. Υπάρχει παράπτωμα που προέρχεται από το σώμα και από την ομιλία και από τη συνείδηση. Αυτές οι έξι προελεύσεις παραπτωμάτων είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από παραπτώματα.

219. Ποια είναι η ρίζα της νομικής υπόθεσης που προκύπτει από υποχρεώσεις; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις έχει μία ρίζα - την Κοινότητα.

220. «Η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία είναι καλή, φαύλη, απροσδιόριστη. Η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία μπορεί να είναι καλή, μπορεί να είναι φαύλη, μπορεί να είναι απροσδιόριστη. Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία καλή; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με καλή συνείδηση αντιδικούν - ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία... κ.λπ... ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα. Όποια φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, διαφορά απόψεων, διαφορετική άποψη, σκληρή έκφραση για να προκαλέσει οδύνη, διένεξη υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία καλή.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία φαύλη; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με φαύλη συνείδηση αντιδικούν - ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία... κ.λπ... ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα. Όποια φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία,

αντιδικία, διαφορά απόψεων, διαφορετική άποψη, σκληρή έκφραση για να προκαλέσει οδύνη, διένεξη υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία φαύλη.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία απροσδιόριστη; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με απροσδιόριστη συνείδηση αντιδικούν - ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία... κ.λπ... ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα. Όποια φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, διαφορά απόψεων, διαφορετική άποψη, σκληρή έκφραση για να προκαλέσει οδύνη, διένεξη υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία απροσδιόριστη.

221. «Η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση είναι καλή, φαύλη, απροσδιόριστη. Η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση μπορεί να είναι καλή, μπορεί να είναι φαύλη, μπορεί να είναι απροσδιόριστη. Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση καλή; Εδώ, μοναχοί, μοναχοί με καλή συνείδηση επικρίνουν έναν μοναχό - για αποτυχία στην ηθική ή για αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή για αποτυχία στην ορθή άποψη ή για αποτυχία στον βιοπορισμό. Όποια επίκριση, το επικρίνουν, το κατηγορούν, το μιλάν εναντίον, η επανειλημμένη εμπλοκή, η επίμονη προσπάθεια, η παροχή υποστήριξης υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση καλή.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση φαύλη; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με φαύλη συνείδηση επικρίνουν έναν μοναχό - για αποτυχία στην ηθική ή για αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή για αποτυχία στην ορθή άποψη ή για αποτυχία στον βιοπορισμό. Όποια επίκριση, το επικρίνουν, το κατηγορούν, το μιλάν εναντίον, η επανειλημμένη εμπλοκή, η επίμονη προσπάθεια, η παροχή υποστήριξης υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση φαύλη.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση απροσδιόριστη; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί με απροσδιόριστη συνείδηση επικρίνουν έναν μοναχό - για αποτυχία στην ηθική ή για αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή για αποτυχία στην ορθή άποψη ή για αποτυχία στον βιοπορισμό. Όποια επίκριση, το επικρίνουν, το κατηγορούν, το μιλάν εναντίον, η επανειλημμένη εμπλοκή, η επίμονη προσπάθεια, η παροχή υποστήριξης υπάρχει εκεί - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση απροσδιόριστη.

222. «Η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα είναι καλή, φαύλη, απροσδιόριστη; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα μπορεί να είναι φαύλη, μπορεί να είναι απροσδιόριστη· δεν υπάρχει νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα καλή. Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα φαύλη; Όταν γνωρίζοντας, αντιλαμβανόμενος, αφού σκέφτηκε, αφού εξέτασε, υπάρχει παράβαση - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα φαύλη.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα απροσδιόριστη; Όταν μη γνωρίζοντας, μη αντιλαμβανόμενος, χωρίς να σκεφτεί, χωρίς να εξετάσει, υπάρχει παράβαση - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα απροσδιόριστη.

223. «Η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις είναι καλή, φαύλη, απροσδιόριστη; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις μπορεί να είναι καλή, μπορεί να είναι φαύλη, μπορεί να είναι απροσδιόριστη. Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις καλή; Όταν η Κοινότητα με καλή συνείδηση εκτελεί πράξη - πράξη για την οποία πρέπει να ζητηθεί άδεια, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από μία διακήρυξη, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις καλή.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις φαύλη; Όταν η Κοινότητα με φαύλη συνείδηση εκτελεί πράξη - πράξη για την οποία πρέπει να ζητηθεί άδεια, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από μία διακήρυξη, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις φαύλη.

«Εκεί ποια είναι η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις απροσδιόριστη; Όταν η Κοινότητα με απροσδιόριστη συνείδηση εκτελεί πράξη - πράξη για την οποία πρέπει να ζητηθεί άδεια, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από μία διακήρυξη, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις - αυτή ονομάζεται νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις απροσδιόριστη.

224. «Αντιδικία είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία, αντιδικία δεν είναι νομική υπόθεση, νομική υπόθεση δεν είναι αντιδικία, και νομική υπόθεση και αντιδικία. Μπορεί η αντιδικία να είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία, μπορεί η αντιδικία να μην είναι νομική υπόθεση, μπορεί η νομική υπόθεση να μην είναι αντιδικία, μπορεί να είναι και νομική υπόθεση και αντιδικία.

«Εκεί ποια αντιδικία είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί αντιδικούν: ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία... κ.λπ... ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα. Όποια φιλονικία, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, διαφορά απόψεων, διαφορετική άποψη, σκληρή έκφραση για να προκαλέσει οδύνη, διένεξη υπάρχει εκεί - αυτή η αντιδικία είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία.

«Εκεί ποια αντιδικία δεν είναι νομική υπόθεση; Μητέρα διαμάχεται με γιο, γιος διαμάχεται με μητέρα, πατέρας διαμάχεται με γιο, γιος διαμάχεται με πατέρα, αδελφός διαμάχεται με αδελφό, αδελφός διαμάχεται με αδελφή, αδελφή διαμάχεται με αδελφό, φίλος διαμάχεται με φίλο - αυτή η αντιδικία δεν είναι νομική υπόθεση.

«Εκεί ποια νομική υπόθεση δεν είναι αντιδικία; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις - αυτή η νομική υπόθεση δεν είναι αντιδικία.

«Εκεί ποια είναι και νομική υπόθεση και αντιδικία; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία είναι και νομική υπόθεση και αντιδικία.

225. «Επίκριση είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, επίκριση δεν είναι νομική υπόθεση, νομική υπόθεση δεν είναι επίκριση, και νομική υπόθεση και επίκριση. Μπορεί η επίκριση να είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, μπορεί η επίκριση να μην είναι νομική υπόθεση, μπορεί η νομική υπόθεση να μην είναι επίκριση, μπορεί να είναι και νομική υπόθεση και επίκριση.

«Εκεί ποια επίκριση είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί επικρίνουν έναν μοναχό - για αποτυχία στην ηθική ή για αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή για αποτυχία στην ορθή άποψη ή για αποτυχία στον βιοπορισμό. Όποια επίκριση, το επικρίνουν, το κατηγορούν, το μιλάν εναντίον, η επανειλημμένη εμπλοκή, η επίμονη προσπάθεια, η παροχή υποστήριξης υπάρχει εκεί - αυτή η επίκριση είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση.

«Εκεί ποια επίκριση δεν είναι νομική υπόθεση; Μητέρα επικρίνει γιο, γιος επικρίνει μητέρα, πατέρας επικρίνει γιο, γιος επικρίνει πατέρα, αδελφός επικρίνει αδελφό, αδελφός επικρίνει αδελφή, αδελφή επικρίνει αδελφό, φίλος επικρίνει φίλο - αυτή η επίκριση δεν είναι νομική υπόθεση.

«Εκεί ποια νομική υπόθεση δεν είναι επίκριση; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις, η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία - αυτή η νομική υπόθεση δεν είναι επίκριση.

«Εκεί ποια είναι και νομική υπόθεση και επίκριση; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση είναι και νομική υπόθεση και επίκριση.

226. «Παράπτωμα είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, παράπτωμα δεν είναι νομική υπόθεση, νομική υπόθεση δεν είναι παράπτωμα, και νομική υπόθεση και παράπτωμα. Μπορεί το παράπτωμα να είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, μπορεί το παράπτωμα να μην είναι νομική υπόθεση, μπορεί η νομική υπόθεση να μην είναι παράπτωμα, μπορεί να είναι και νομική υπόθεση και παράπτωμα. «Εκεί ποιο παράπτωμα είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα; Και οι πέντε κατηγορίες παραπτωμάτων είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, και οι επτά κατηγορίες παραπτωμάτων είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα - αυτό το παράπτωμα είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα.

«Εκεί ποιο παράπτωμα δεν είναι νομική υπόθεση; Η είσοδος στο ρεύμα, η διαλογιστική επίτευξη - αυτό το παράπτωμα δεν είναι νομική υπόθεση.

«Εκεί ποια νομική υπόθεση δεν είναι παράπτωμα; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις, η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία, η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση - αυτή η νομική υπόθεση δεν είναι παράπτωμα.

«Εκεί ποια είναι και νομική υπόθεση και παράπτωμα; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα είναι και νομική υπόθεση και παράπτωμα.

227. «Λειτουργία είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις, λειτουργία δεν είναι νομική υπόθεση, νομική υπόθεση δεν είναι λειτουργία, και νομική υπόθεση και λειτουργία. Μπορεί η λειτουργία να είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις, μπορεί η λειτουργία να μην είναι νομική υπόθεση, μπορεί η νομική υπόθεση να μην είναι λειτουργία, μπορεί να είναι και νομική υπόθεση και λειτουργία.

«Εκεί ποια λειτουργία είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις; Όποια υποχρέωση της Κοινότητας, καθήκον που πρέπει να γίνει, πράξη για την οποία πρέπει να ζητηθεί άδεια, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από μία διακήρυξη, νομική πράξη όπου τίθεται πρόταση και ακολουθείται από τρεις διακηρύξεις - αυτή η λειτουργία είναι νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις.

«Εκεί ποια λειτουργία δεν είναι νομική υπόθεση; Η λειτουργία του δασκάλου, η λειτουργία του μέντορα, η λειτουργία αυτού που έχει τον ίδιο μέντορα, η λειτουργία αυτού που έχει τον ίδιο δάσκαλο - αυτή η λειτουργία δεν είναι νομική υπόθεση.

«Εκεί ποια νομική υπόθεση δεν είναι λειτουργία; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία, η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα - αυτή η νομική υπόθεση δεν είναι λειτουργία.

«Εκεί ποια είναι και νομική υπόθεση και λειτουργία; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις είναι και νομική υπόθεση και λειτουργία.

9. Κατευνασμός για την επίλυση νομικής υπόθεσης

Ετυμηγορία εν παρουσία

228. Η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία με πόσους κατευνασμούς επιλύεται; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία επιλύεται με δύο κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την απόφαση της πλειοψηφίας. Θα μπορούσε η νομική υπόθεση που προκύπτει από αντιδικία, χωρίς να καταφύγει στην απόφαση της πλειοψηφίας ως έναν κατευνασμό, να επιλυθεί με έναν κατευνασμό - με την ετυμηγορία εν παρουσία; Θα πρέπει να απαντηθεί ότι θα μπορούσε. Πώς ακριβώς; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί αντιδικούν: ότι είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία ή ότι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία, ότι είναι μοναστική διαγωγή ή ότι δεν είναι μοναστική διαγωγή, ότι είναι ειπωμένο και εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι ειπωμένο και εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ή ότι δεν είναι θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, ότι είναι παράπτωμα ή ότι δεν είναι παράπτωμα, ότι είναι ελαφρύ παράπτωμα ή ότι είναι βαρύ παράπτωμα, ότι είναι διορθώσιμο παράπτωμα ή ότι είναι αδιόρθωτο παράπτωμα, ότι είναι χονδρό παράπτωμα ή ότι δεν είναι χονδρό παράπτωμα.

Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση, αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων. Και ποια εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας; Όσοι μοναχοί είναι ικανοί για νομικές πράξεις, αυτοί έχουν έρθει, η συναίνεση αυτών που είναι άξιοι να στείλουν τη συναίνεση έχει μεταφερθεί, οι παρόντες δεν διαμαρτύρονται - αυτή εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας. Και ποια εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής; Σύμφωνα με όποια Διδασκαλία, σύμφωνα με όποια μοναστική διαγωγή, σύμφωνα με όποια διδασχά του Δασκάλου εκείνη η νομική υπόθεση κατευνάζεται - αυτή εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής. Και ποια εκεί είναι η παρουσία ατόμων; Αυτός που αντιδικεί και αυτός με

τον οποίο αντιδικεί, και οι δύο αντίδικοι για το ζήτημα είναι παρόντες - αυτή εκεί είναι η παρουσία ατόμων. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

229. «Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί δεν μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση σε εκείνη την κατοικία, από εκείνους τους μοναχούς, μοναχοί, πρέπει να πάνε σε όποια κατοικία υπάρχουν πολλοί μοναχοί. Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί πηγαίνοντας σε εκείνη την κατοικία μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση στη μέση του δρόμου, αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων. Και ποια εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας; Όσοι μοναχοί είναι ικανοί για νομικές πράξεις, αυτοί έχουν έρθει, η συναίνεση αυτών που είναι άξιοι να στείλουν τη συναίνεση έχει μεταφερθεί, οι παρόντες δεν διαμαρτύρονται - αυτή εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας. Και ποια εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής; Σύμφωνα με όποια Διδασκαλία, σύμφωνα με όποια μοναστική διαγωγή, σύμφωνα με όποια διδαχή του Δασκάλου εκείνη η νομική υπόθεση κατευνάζεται - αυτή εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής. Και ποια εκεί είναι η παρουσία ατόμων; Αυτός που αντιδικεί και αυτός με τον οποίο αντιδικεί, και οι δύο αντίδικοι για το ζήτημα είναι παρόντες - αυτή εκεί είναι η παρουσία ατόμων. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

230. «Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί ερχόμενοι σε εκείνη την κατοικία δεν μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση στη μέση του δρόμου, από εκείνους τους μοναχούς, μοναχοί, αφού πάνε σε εκείνη την κατοικία, πρέπει να ειπωθεί έτσι στους μόνιμους μοναχούς: «Αυτή, φίλοι, η νομική υπόθεση έτσι προέκυψε, έτσι εμφανίστηκε· καλώς οι σεβάσμιοι ας κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδαχή του Δασκάλου, ώστε αυτή η νομική υπόθεση να είναι καλά κατευνασμένη».

«Αν, μοναχοί, οι μόνιμοι μοναχοί είναι μεγαλύτεροι, οι επισκέπτες μοναχοί νεότεροι, από εκείνους τους μόνιμους μοναχούς, μοναχοί, πρέπει να ειπωθεί έτσι στους επισκέπτες μοναχούς: «Εμπρός εσείς, σεβάσμιοι, σταθείτε στο πλάι για λίγο, μέχρι να συσκεφθούμε». Αν όμως, μοναχοί, οι μόνιμοι μοναχοί είναι νεότεροι, οι επισκέπτες μοναχοί μεγαλύτεροι, από εκείνους τους μόνιμους μοναχούς, μοναχοί, πρέπει να ειπωθεί έτσι στους επισκέπτες μοναχούς: «Τότε λοιπόν εσείς, σεβάσμιοι, μένετε εδώ για λίγο, μέχρι να συσκεφθούμε».

«Αν όμως, μοναχοί, στους μόνιμους μοναχούς που συσκέπτονται έρχεται έτσι η σκέψη: «Εμείς δεν μπορούμε να κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδαχή του Δασκάλου», εκείνη η νομική υπόθεση δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή από τους μόνιμους μοναχούς. Αν όμως, μοναχοί, στους μόνιμους μοναχούς που συσκέπτονται έρχεται έτσι η σκέψη: «Εμείς μπορούμε να κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδαχή του Δασκάλου», από εκείνους τους μόνιμους μοναχούς, μοναχοί, πρέπει να ειπωθεί έτσι στους επισκέπτες μοναχούς: «Αν εσείς, σεβάσμιοι, μας ανακοινώσετε αυτή τη νομική υπόθεση όπως προέκυψε, όπως

εμφανίστηκε, και όπως εμείς θα κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδασχή του Δασκάλου, έτσι θα είναι καλά κατευνασμένη. Έτσι εμείς θα αποδεχθούμε αυτή τη νομική υπόθεση. Αν εσείς, σεβάσμιοι, δεν μας ανακοινώσετε αυτή τη νομική υπόθεση όπως προέκυψε, όπως εμφανίστηκε, και όπως εμείς θα κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδασχή του Δασκάλου, έτσι δεν θα είναι καλά κατευνασμένη, εμείς δεν θα αποδεχθούμε αυτή τη νομική υπόθεση». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αφού γίνει καλά εξετασμένη, εκείνη η νομική υπόθεση πρέπει να γίνει αποδεκτή από τους μόνιμους μοναχούς.

«Από εκείνους τους επισκέπτες μοναχούς, μοναχοί, πρέπει να ειπωθεί έτσι στους μόνιμους μοναχούς: «Όπως προέκυψε, όπως εμφανίστηκε, εμείς ανακοινώνουμε αυτή τη νομική υπόθεση στους σεβάσμιους. Αν οι σεβάσμιοι μπορούν μέσα σε τόσο ή τόσο χρονικό διάστημα να κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδασχή του Δασκάλου, έτσι θα είναι καλά κατευνασμένη. Έτσι εμείς θα παραδώσουμε αυτή τη νομική υπόθεση στους σεβάσμιους. Αν οι σεβάσμιοι δεν μπορούν μέσα σε τόσο ή τόσο χρονικό διάστημα να κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδασχή του Δασκάλου, έτσι δεν θα είναι καλά κατευνασμένη, εμείς δεν θα παραδώσουμε αυτή τη νομική υπόθεση στους σεβάσμιους. Εμείς οι ίδιοι θα είμαστε οι ιδιοκτήτες αυτής της νομικής υπόθεσης». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αφού γίνει καλά εξετασμένη, εκείνη η νομική υπόθεση πρέπει να παραδοθεί από τους επισκέπτες μοναχούς στους μόνιμους μοναχούς.

Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση, αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

Επίλυση μέσω δημοψηφίσματος

231. «Αν, μοναχοί, ενώ εκείνοι οι μοναχοί εξετάζουν εκείνη τη νομική υπόθεση, εγείρονται ατελείωτες συζητήσεις και δεν γίνεται κατανοητό το νόημα κανενός λεχθέντος, επιτρέπω, μοναχοί, να κατευνάζεται μια τέτοια νομική υπόθεση μέσω δημοψηφίσματος. «Ένας μοναχός προικισμένος με δέκα ιδιότητες πρέπει να εγκρίνεται μέσω δημοψηφίσματος - είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό· είναι σταθερός στη μοναστική διαγωγή, αμετακίνητος· είναι ικανός να παρηγορήσει, να πείσει, να κάνει

να εξετάσουν, να κάνει να δουν, να κατευνάσει και τα δύο αντίπαλα μέρη· είναι επιδέξιος στην έγερση και τον κατευνασμό νομικών υποθέσεων· γνωρίζει τη νομική υπόθεση· γνωρίζει την προέλευση της νομικής υπόθεσης· γνωρίζει την παύση της νομικής υπόθεσης· γνωρίζει την πρακτική που οδηγεί στην παύση της νομικής υπόθεσης. Επιτρέπω, μοναχοί, να εγκρίνεται μέσω δημοψηφίσματος ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις δέκα ιδιότητες. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον μοναχό, αφού ζητηθεί ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

232. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ενώ εξετάζεται αυτή η νομική υπόθεσή μας, εγείρονται ατελείωτες συζητήσεις και δεν γίνεται κατανοητό το νόημα κανενός λεχθέντος. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον τάδε και τον τάδε μοναχό μέσω δημοψηφίσματος για να κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Ενώ εξετάζεται αυτή η νομική υπόθεσή μας, εγείρονται ατελείωτες συζητήσεις και δεν γίνεται κατανοητό το νόημα κανενός λεχθέντος. Η Κοινότητα εγκρίνει τον τάδε και τον τάδε μοναχό μέσω δημοψηφίσματος για να κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε και του τάδε μοναχού μέσω δημοψηφίσματος για να κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκαν από την Κοινότητα ο τάδε και ο τάδε μοναχός μέσω δημοψηφίσματος για να κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση μέσω δημοψηφίσματος, αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση.

233. «Αν, μοναχοί, ενώ εκείνοι οι μοναχοί εξετάζουν εκείνη τη νομική υπόθεση, εκεί υπάρχει μοναχός διδάσκαλος της Διδασκαλίας, σε αυτόν ούτε ο κανόνας έχει έρθει, ούτε η ανάλυση του κανόνα, αυτός μη διακρίνοντας το νόημα παρεμποδίζει το νόημα με τη σκιά του γράμματος, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει εκείνους τους μοναχούς:

«Ας με ακούσουν οι σεβάσμιοι. Αυτός ο τάδε μοναχός είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας. Σε αυτόν ούτε ο κανόνας έχει έρθει, ούτε η ανάλυση του κανόνα. Αυτός μη διακρίνοντας το νόημα παρεμποδίζει το νόημα με τη σκιά του γράμματος. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για τους σεβάσμιους, αφού εκδιώξουμε τον τάδε μοναχό, οι υπόλοιποι ας κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση».

Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί, αφού εκδιώξουν εκείνον τον μοναχό, μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση, αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία. Και τι εκεί στην

ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση.

«Αν, μοναχοί, ενώ εκείνοι οι μοναχοί εξετάζουν εκείνη τη νομική υπόθεση, εκεί υπάρχει μοναχός διδάσκαλος της Διδασκαλίας, σε αυτόν ο κανόνας μεν έχει έρθει, αλλά όχι η ανάλυση του κανόνα, αυτός μη διακρίνοντας το νόημα παρεμποδίζει το νόημα με τη σκιά του γράμματος, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει εκείνους τους μοναχούς:

«Ας με ακούσουν οι σεβάσμιοι. Αυτός ο τάδε μοναχός είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας. Σε αυτόν ο κανόνας μεν έχει έρθει, αλλά όχι η ανάλυση του κανόνα. Αυτός μη διακρίνοντας το νόημα παρεμποδίζει το νόημα με τη σκιά του γράμματος. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για τους σεβάσμιους, αφού εκδιώξουμε τον τάδε μοναχό, οι υπόλοιποι ας κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση».

Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί, αφού εκδιώξουν εκείνον τον μοναχό, μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση, αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση.

Ετυμηγορία της πλειοψηφίας

234. «Αν, μοναχοί, εκείνοι οι μοναχοί δεν μπορούν να κατευνάσουν εκείνη τη νομική υπόθεση μέσω δημοψηφίσματος, από εκείνους τους μοναχούς, μοναχοί, εκείνη η νομική υπόθεση πρέπει να παραδοθεί στην Κοινότητα - 'Εμείς, σεβάσμιε κύριε, δεν μπορούμε να κατευνάσουμε αυτή τη νομική υπόθεση μέσω δημοψηφίσματος, μόνο η Κοινότητα ας κατευνάσει αυτή τη νομική υπόθεση'. Επιτρέπω, μοναχοί, να κατευνάζεται μια τέτοια νομική υπόθεση με απόφαση της πλειοψηφίας. Πρέπει να εγκριθεί ένας μοναχός προικισμένος με πέντε ιδιότητες ως διανομέας ψηφοδελτίων - αυτός που δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν θα ενεργούσε με προκατάληψη λόγω φόβου, και θα γνώριζε τι έχει ληφθεί και τι δεν έχει ληφθεί... κ.λπ... Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον μοναχό, αφού ζητηθεί ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως διανομέα ψηφοδελτίων. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον τάδε μοναχό ως διανομέα ψηφοδελτίων. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναχού ως διανομέα ψηφοδελτίων, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο τάδε μοναχός ως διανομέας ψηφοδελτίων. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Από εκείνον τον μοναχό διανομέα ψηφοδελτίων πρέπει να διανεμηθούν τα ψηφοδέλτια. Όπως οι περισσότεροι μοναχοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία λένε, έτσι πρέπει να κατευναστεί εκείνη η νομική υπόθεση. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την απόφαση της πλειοψηφίας. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων. Και ποια εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας; Όσοι μοναχοί είναι ικανοί για νομικές πράξεις, αυτοί έχουν έρθει, η συναίνεση αυτών που είναι άξιοι να στείλουν τη συναίνεση έχει μεταφερθεί, οι παρόντες δεν διαμαρτύρονται - αυτή εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας. Και ποια εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής; Σύμφωνα με όποια Διδασκαλία, σύμφωνα με όποια μοναστική διαγωγή, σύμφωνα με όποια διδαχή του Δασκάλου εκείνη η νομική υπόθεση κατευνάζεται - αυτή εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής. Και ποια εκεί είναι η παρουσία ατόμων; Αυτός που αντιδικεί και αυτός με τον οποίο αντιδικεί, και οι δύο αντίδικοι για το ζήτημα είναι παρόντες - αυτή εκεί είναι η παρουσία ατόμων. Και ποια εκεί είναι η απόφαση της πλειοψηφίας; Η πράξη, η εκτέλεση, η προσέγγιση, η αποδοχή, η υπομονή, η μη-διαμαρτυρία της νομικής πράξης της απόφασης της πλειοψηφίας - αυτή εκεί είναι η απόφαση της πλειοψηφίας. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση».

Τριπλή λήψη ψηφοδελτίων

235. Εκείνη την περίοδο στη Σαβάτθι είχε προκύψει έτσι, είχε εμφανιστεί έτσι μια νομική υπόθεση. Τότε εκείνοι οι μοναχοί - δυσारेστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από την Κοινότητα στη Σαβάτθι - άκουσαν ότι λοιπόν σε τάδε κατοικία διαμένουν πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί, πολυμαθείς, που έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων, σοφοί, έμπειροι, ευφυείς, έχοντες ντροπή, έχοντες τύψεις, πρόθυμοι να εξασκηθούν. Αν εκείνοι οι πρεσβύτεροι μοναχοί κατεύναζαν αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδαχή του Δασκάλου, έτσι αυτή η νομική υπόθεση θα ήταν καλά κατευνασμένη. Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού πήγαν σε εκείνη την κατοικία, είπαν σε εκείνους τους πρεσβύτερους μοναχούς: «Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η νομική υπόθεση έτσι προέκυψε, έτσι εμφανίστηκε. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, οι πρεσβύτεροι μοναχοί ας κατευνάσουν αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδαχή του Δασκάλου, ώστε αυτή η νομική υπόθεση να είναι καλά κατευνασμένη». Τότε εκείνοι οι πρεσβύτεροι μοναχοί - όπως η νομική υπόθεση κατευνάστηκε από την Κοινότητα στη Σαβάτθι, έτσι είναι καλά κατευνασμένη - έτσι κατεύνασαν εκείνη τη νομική υπόθεση.

Τότε εκείνοι οι μοναχοί - δυσारेστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από την Κοινότητα στη Σαβάτθι, δυσारेστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από τους πολλούς πρεσβύτερους μοναχούς - άκουσαν ότι λοιπόν σε τάδε κατοικία διαμένουν τρεις πρεσβύτεροι μοναχοί... κ.λπ... δύο πρεσβύτεροι μοναχοί διαμένουν... κ.λπ... ένας πρεσβύτερος μοναχός διαμένει, πολυμαθής, που έχει κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχος της Διδασκαλίας, κάτοχος της μοναστικής διαγωγής, κάτοχος των πινάκων περιεχομένων, σοφός, έμπειρος, ευφυής, έχων

ντροπή, έχων τύψεις, πρόθυμος να εξασκηθεί. Αν εκείνος ο πρεσβύτερος μοναχός κατεύναζε αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδαχή του Δασκάλου, έτσι αυτή η νομική υπόθεση θα ήταν καλά κατευνασμένη. Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού πήγαν σε εκείνη την κατοικία, είπαν σε εκείνον τον πρεσβύτερο μοναχό: «Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η νομική υπόθεση έτσι προέκυψε, έτσι εμφανίστηκε. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ο πρεσβύτερος μοναχός ας κατευνάσει αυτή τη νομική υπόθεση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τη μοναστική διαγωγή και τη διδαχή του Δασκάλου, ώστε αυτή η νομική υπόθεση να είναι καλά κατευνασμένη». Τότε εκείνος ο πρεσβύτερος μοναχός -όπως η νομική υπόθεση κατευνάστηκε από την Κοινότητα στη Σαβάτθι, όπως η νομική υπόθεση κατευνάστηκε από τους πολλούς πρεσβύτερους μοναχούς, όπως η νομική υπόθεση κατευνάστηκε από τους τρεις πρεσβύτερους μοναχούς, όπως η νομική υπόθεση κατευνάστηκε από τους δύο πρεσβύτερους μοναχούς, έτσι είναι καλά κατευνασμένη - έτσι κατέυνασε εκείνη τη νομική υπόθεση.

Τότε εκείνοι οι μοναχοί, δυσανεστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από την Κοινότητα στη Σαβάτθι, δυσανεστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από τους πολλούς πρεσβύτερους μοναχούς, δυσανεστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από τους τρεις πρεσβύτερους μοναχούς, δυσανεστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από τους δύο πρεσβύτερους μοναχούς, δυσανεστημένοι με τον κατευνασμό της νομικής υπόθεσης από τον έναν πρεσβύτερο μοναχό, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Αυτή η νομική υπόθεση, μοναχοί, έχει απορριφθεί, είναι ήρεμη, κατευνασμένη, καλά κατευνασμένη. Επιτρέπω, μοναχοί, για την πειθώ εκείνων των μοναχών τρεις ψηφοφορίες -τη μυστική, το ψιθύρισμα στο αυτί, την ανοιχτή.

Και πώς, μοναχοί, γίνεται η μυστική ψηφοφορία; Από εκείνον τον μοναχό διανομέα ψηφοδελτίων, αφού κάνει τα ψηφοδέλτια διαφορετικών χρωμάτων, αφού πλησιάσει κάθε μοναχό ξεχωριστά, πρέπει να του ειπωθεί έτσι: 'Αυτό είναι το ψηφοδέλτιο αυτού που λέει έτσι, αυτό είναι το ψηφοδέλτιο αυτού που λέει έτσι. Όποιο θέλεις, αυτό πάρε'. Αφού το πάρει, πρέπει να του ειπωθεί: 'Και μην το δείξεις σε κανέναν'. Αν γνωρίζει - αυτοί που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία είναι περισσότεροι, είναι κακή λήψη, πρέπει να αποσυρθεί. Αν γνωρίζει - αυτοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία είναι περισσότεροι, είναι καλή λήψη, πρέπει να ανακοινωθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, γίνεται η μυστική ψηφοφορία.

«Και πώς, μοναχοί, γίνεται η ψηφοφορία με ψιθύρισμα στο αυτί; Από εκείνον τον μοναχό διανομέα ψηφοδελτίων πρέπει να αναφερθεί ψιθυριστά στο αυτί κάθε μοναχού - 'Αυτό είναι το ψηφοδέλτιο αυτού που λέει έτσι, αυτό είναι το ψηφοδέλτιο αυτού που λέει έτσι. Όποιο θέλεις, αυτό πάρε'. Αφού το πάρει, πρέπει να του ειπωθεί: 'και μην το ανακοινώσεις σε κανέναν'. Αν γνωρίζει - αυτοί που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία είναι περισσότεροι, είναι κακή λήψη, πρέπει να αποσυρθεί. Αν γνωρίζει - αυτοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία είναι περισσότεροι, είναι καλή λήψη, πρέπει να ανακοινωθεί. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, γίνεται η ψηφοφορία με ψιθύρισμα στο αυτί.

«Και πώς, μοναχοί, γίνεται η ανοιχτή μέθοδος ψηφοφορίας; Αν γνωρίζει - αυτοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία είναι περισσότεροι, πρέπει να διανεμηθεί με εμπιστοσύνη ανοιχτά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, γίνεται η ανοιχτή μέθοδος ψηφοφορίας.

Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις ψηφοφορίες».

Ετυμηγορία αθωότητας

236. Η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση με πόσους κατευνασμούς επιλύεται; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση επιλύεται με τέσσερις κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την ετυμηγορία αθωότητας και με την ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης και με την απόφαση για ειδική αχρειότητα. Θα μπορούσε η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, χωρίς να καταφύγει σε δύο κατευνασμούς - την ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης και την απόφαση για ειδική αχρειότητα· να επιλυθεί με δύο κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την ετυμηγορία αθωότητας; Θα πρέπει να απαντηθεί ότι θα μπορούσε. Πώς ακριβώς; Εδώ επίσης, μοναχοί, μοναχοί κατηγορούν έναν μοναχό με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Σε εκείνον τον μοναχό, μοναχοί, που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη, πρέπει να δοθεί ετυμηγορία αθωότητας. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δοθεί -

«Από εκείνον τον μοναχό, μοναχοί, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο... κ.λπ... πρέπει να ειπωθεί έτσι: 'Εμένα, σεβάσμιε κύριε, μοναχοί κατηγορούν με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, αιτούμαι από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας'. Για δεύτερη φορά πρέπει να ζητηθεί. Για τρίτη φορά πρέπει να ζητηθεί. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Μοναχοί κατηγορούν τον τάδε μοναχό με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Αυτός, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει ετυμηγορία αθωότητας στον τάδε μοναχό που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Μοναχοί κατηγορούν τον τάδε μοναχό με αβάσιμη κατηγορία για αποτυχία στην ηθική. Αυτός, έχοντας επιτύχει πλήρη μνήμη, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας. Η Κοινότητα δίνει ετυμηγορία αθωότητας στον τάδε μοναχό που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη χορήγηση ετυμηγορίας αθωότητας στον τάδε μοναχό που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ... για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ...

«Δόθηκε από την Κοινότητα ετυμηγορία αθωότητας στον τάδε μοναχό που έχει επιτύχει πλήρη μνήμη. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την ετυμηγορία αθωότητας. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... και ποια εκεί είναι η παρουσία ατόμων; Αυτός που επικρίνει και αυτός που επικρίνεται, και οι δύο είναι παρόντες - αυτή εκεί είναι η παρουσία ατόμων. Και τι εκεί στην ετυμηγορία αθωότητας; Η

πράξη, η εκτέλεση, η προσέγγιση, η αποδοχή, η υπομονή, η μη-διαμαρτυρία της νομικής πράξης της ετυμηγορίας αθωότητας - αυτό εκεί είναι στην ετυμηγορία αθωότητας. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

Ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης

237. «Θα μπορούσε η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, χωρίς να καταφύγει σε δύο κατευνασμούς - την ετυμηγορία αθωότητας και την απόφαση για ειδική αχρειότητα· να επιλυθεί με δύο κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης;» Θα πρέπει να απαντηθεί ότι θα μπορούσε. Πώς ακριβώς; «Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός είναι παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Αυτόν οι μοναχοί κατηγορούν για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήταν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός είπε έτσι: 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό. Αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ του έλεγαν, τον κατηγορούσαν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' «Σε εκείνον τον μοναχό, μοναχοί, που δεν έχει πλέον σύγχυση, πρέπει να δοθεί ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να δοθεί -

«Από εκείνον τον μοναχό, μοναχοί, αφού πλησιάσει την Κοινότητα, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο... κ.λπ... πρέπει να ειπωθεί έτσι: 'Εγώ, σεβάσμιε κύριε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Οι μοναχοί με κατηγορούν για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήμουν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Τότε εγώ λέω έτσι - 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό. Αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ μου λένε, με κατηγορούν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' 'Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, μη έχοντας πλέον σύγχυση, αιτούμαι από την Κοινότητα ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης'. Για δεύτερη φορά πρέπει να ζητηθεί. Για τρίτη φορά πρέπει να ζητηθεί. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε μοναχός ήταν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Αυτόν οι μοναχοί κατηγορούν για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήταν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός είπε έτσι: 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό. Αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε

σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ του έλεγαν, τον κατηγορούσαν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός, μη έχοντας πλέον σύγχυση, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας δώσει στον τάδε μοναχό, που δεν έχει πλέον σύγχυση, ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε μοναχός ήταν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εκείνον τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Αυτόν οι μοναχοί κατηγορούν για παράπτωμα που διαπράχθηκε ενώ ήταν παράφρων και διανοητικά διαταραγμένος: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός είπε έτσι: 'Εγώ, φίλε, ήμουν παράφρων, διανοητικά διαταραγμένος. Από εμένα τον παράφρονα, διανοητικά διαταραγμένο, πολλά ανάρμοστα για ασκητή διαπράχθηκαν, ειπώθηκαν και έγιναν. Δεν το θυμάμαι αυτό. Αυτό έγινε από εμένα ενώ ήμουν σε σύγχυση'. Ακόμη κι έτσι ενώ του έλεγαν, τον κατηγορούσαν: 'Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο παράπτωμα;' Αυτός, μη έχοντας πλέον σύγχυση, αιτείται από την Κοινότητα ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Η Κοινότητα δίνει στον τάδε μοναχό, που δεν έχει πλέον σύγχυση, ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη χορήγηση ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης στον τάδε μοναχό, που δεν έχει πλέον σύγχυση, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ... για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ...

«Δόθηκε από την Κοινότητα στον τάδε μοναχό, που δεν έχει πλέον σύγχυση, ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... και τι εκεί στην ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης; Η πράξη, η εκτέλεση, η προσέγγιση, η αποδοχή, η υπομονή, η μη-διαμαρτυρία της νομικής πράξης της ετυμηγορίας παρελθούσας παραφροσύνης - αυτό εκεί είναι στην ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

Απόφαση για ειδική αχρειότητα

238. «Θα μπορούσε η νομική υπόθεση που προκύπτει από επίκριση, χωρίς να καταφύγει σε δύο κατευνασμούς - την ετυμηγορία αθωότητας και την ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης· να επιλυθεί με δύο κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την απόφαση για ειδική αχρειότητα;» Θα πρέπει να απαντηθεί ότι θα μπορούσε. Πώς ακριβώς; Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός κατηγορεί έναν μοναχό εν μέσω της Κοινότητας για βαρύ παράπτωμα - «Θυμάται ο σεβάσμιος ότι διέπραξε τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση;» Αυτός είπε έτσι: «Όχι, φίλε, δεν θυμάμαι ότι διέπραξα τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση». Αυτόν που ξεφεύγει, εκείνος τον πιέζει περισσότερο - «Έλα,

σεβάσμιε, γνώρισε καλά αν θυμάσαι ότι διέπραξες τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση». Αυτός είπε έτσι: «Όχι, φίλε, δεν θυμάμαι ότι διέπραξα τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση. Αλλά θυμάμαι, φίλε, ότι διέπραξα τέτοιο ασήμαντο παράπτωμα». Αυτόν που ξεφεύγει, εκείνος τον πιέζει περισσότερο - «Έλα, σεβάσμιε, γνώρισε καλά αν θυμάσαι ότι διέπραξες τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση». Αυτός είπε έτσι: 'Αφού λοιπόν εγώ, φίλε, διέπραξα ασήμαντο παράπτωμα, θα το παραδεχτώ χωρίς να ερωτηθώ. Γιατί λοιπόν εγώ, αφού διέπραξα τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση, δεν θα το παραδεχτώ όταν ερωτηθώ;» Αυτός είπε έτσι: «Αφού λοιπόν εσύ, φίλε, διέπραξες ασήμαντο παράπτωμα και δεν θα το παραδεχτείς χωρίς να ερωτηθείς. Γιατί λοιπόν εσύ, αφού διέπραξες τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση, θα το παραδεχτείς χωρίς να ερωτηθείς; Έλα, σεβάσμιε, γνώρισε καλά αν θυμάσαι ότι διέπραξες τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση». Αυτός είπε έτσι: «Θυμάμαι, φίλε, ότι διέπραξα τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση. Αστεειευόμενος το είπα αυτό, για διασκέδαση το είπα αυτό - δεν θυμάμαι ότι διέπραξα τέτοιο βαρύ παράπτωμα, απέλαση ή παρόμοιο με απέλαση». Σε εκείνον τον μοναχό, μοναχοί, πρέπει να εκτελεστεί απόφαση για ειδική αχρειότητα. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να γίνει. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε μοναχός, όταν ανακρίνεται εν μέσω της Κοινότητας για βαρύ παράπτωμα, αφού αρνούνταν παραδέχεται, αφού παραδεχόταν αρνείται, αποφεύγει το ένα με το άλλο, λέει συνειδητό ψέμα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εκτελέσει απόφαση για ειδική αχρειότητα στον τάδε μοναχό. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε μοναχός, όταν ανακρίνεται εν μέσω της Κοινότητας για βαρύ παράπτωμα, αφού αρνούνταν παραδέχεται, αφού παραδεχόταν αρνείται, αποφεύγει το ένα με το άλλο, λέει συνειδητό ψέμα. Η Κοινότητα εκτελεί απόφαση για ειδική αχρειότητα στον τάδε μοναχό. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την εκτέλεση της απόφασης για ειδική αχρειότητα στον τάδε μοναχό, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Για δεύτερη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ... για τρίτη φορά λέω αυτό το θέμα... κ.λπ...

«Εκτελέστηκε από την Κοινότητα η απόφαση για ειδική αχρειότητα στον τάδε μοναχό. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την απόφαση για ειδική αχρειότητα. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής... κ.λπ... και ποια εκεί είναι η απόφαση για ειδική αχρειότητα; Η πράξη, η εκτέλεση, η προσέγγιση, η αποδοχή, η υπομονή, η μη-διαμαρτυρία της νομικής πράξης της απόφασης για ειδική αχρειότητα - αυτή εκεί είναι η απόφαση για ειδική αχρειότητα. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο υποκινητής την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

Εκτέλεση κατόπιν ομολογίας

239. «Η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα με πόσους κατευνασμούς επιλύεται; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα επιλύεται με τρεις κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία, με την εκτέλεση κατόπιν ομολογίας και με την κάλυψη με γρασίδι. Θα μπορούσε η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, χωρίς να καταφύγει σε έναν κατευνασμό - την κάλυψη με γρασίδι, να επιλυθεί με δύο κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την εκτέλεση κατόπιν ομολογίας; Θα πρέπει να απαντηθεί ότι θα μπορούσε. Πώς ακριβώς; Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός έχει διαπράξει ελαφρύ παράπτωμα. Εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, αφού πλησιάσει έναν μοναχό, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να πει έτσι: «Εγώ, φίλε, έχω διαπράξει τάδε παράπτωμα· το παραδέχομαι». Από αυτόν πρέπει να ειπωθεί - «Το βλέπεις;» «Ναι, το βλέπω». «Στο μέλλον οφείλεις να αυτοσυγκρατηθείς».

«Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την εκτέλεση κατόπιν ομολογίας. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... και ποια εκεί είναι η παρουσία ατόμων; Αυτός που εξομολογείται και αυτός στον οποίο εξομολογείται, και οι δύο είναι παρόντες - αυτή εκεί είναι η παρουσία ατόμων. Και τι εκεί στην εκτέλεση κατόπιν ομολογίας; Η πράξη, η εκτέλεση, η προσέγγιση, η αποδοχή, η υπομονή, η μη-διαμαρτυρία της νομικής πράξης της εκτέλεσης κατόπιν ομολογίας - αυτό εκεί είναι στην εκτέλεση κατόπιν ομολογίας. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο αποδέκτης την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση. Αν αυτό επιτευχθεί έτσι, αυτό είναι καλό. Αν δεν επιτευχθεί, εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, αφού πλησιάσει αρκετούς μοναχούς, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια των μεγαλύτερων μοναχών, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να πει έτσι: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έχω διαπράξει τάδε παράπτωμα· το παραδέχομαι». Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει εκείνους τους μοναχούς:

«Ας με ακούσουν οι σεβάσμιοι. Αυτός ο τάδε μοναχός θυμάται το παράπτωμα, το αποκαλύπτει, το φανερώνει, το εξομολογείται. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για τους σεβάσμιους, εγώ ας δεχτώ το παράπτωμα του τάδε μοναχού». Από αυτόν πρέπει να ειπωθεί - «Το βλέπεις;» «Ναι, το βλέπω». «Στο μέλλον οφείλεις να αυτοσυγκρατηθείς».

«Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την εκτέλεση κατόπιν ομολογίας. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... και ποια εκεί είναι η παρουσία ατόμων; Αυτός που εξομολογείται και αυτός στον οποίο εξομολογείται, και οι δύο είναι παρόντες - αυτή εκεί είναι η παρουσία ατόμων. Και τι εκεί στην εκτέλεση κατόπιν ομολογίας; Η πράξη, η εκτέλεση, η προσέγγιση, η αποδοχή, η υπομονή, η μη-διαμαρτυρία της νομικής πράξης της εκτέλεσης κατόπιν ομολογίας - αυτό εκεί είναι στην εκτέλεση κατόπιν ομολογίας. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο αποδέκτης την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση. Αν αυτό επιτευχθεί έτσι, αυτό είναι καλό. Αν δεν επιτευχθεί, από εκείνον τον μοναχό, μοναχοί, αφού πλησιάσει την

Κοινότητα, αφού τακτοποιήσει τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού προσκυνήσει τα πόδια των μεγαλύτερων μοναχών, αφού καθίσει οκλάζων, αφού σηκώσει τις ενωμένες παλάμες, πρέπει να ειπωθεί έτσι: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έχω διαπράξει τάδε παράπτωμα· το παραδέχομαι». Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αυτός ο τάδε μοναχός θυμάται το παράπτωμα, το αποκαλύπτει, το φανερώνει, το εξομολογείται. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ ας δεχτώ το παράπτωμα του τάδε μοναχού». Από αυτόν πρέπει να ειπωθεί - «Το βλέπεις;» «Ναι, το βλέπω». «Στο μέλλον οφείλεις να αυτοσυγκρατηθείς».

«Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την εκτέλεση κατόπιν ομολογίας. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων... κ.λπ... Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο αποδέκτης την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

Κάλυψη με γρασίδι

240. Θα μπορούσε η νομική υπόθεση που προκύπτει από παραπτώματα, χωρίς να καταφύγει σε έναν κατευνασμό - την εκτέλεση κατόπιν ομολογίας, να επιλυθεί με δύο κατευνασμούς - με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την κάλυψη με γρασίδι; Θα πρέπει να απαντηθεί ότι θα μπορούσε. Πώς ακριβώς; «Εδώ λοιπόν, μοναχοί, ενώ μοναχοί φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία διαμένουν, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εκεί στους μοναχούς έρχεται η σκέψη: 'Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό'. Επιτρέπω, μοναχοί, να κατευνάζεται μια τέτοια νομική υπόθεση με την κάλυψη με γρασίδι. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να κατευναστεί. Όλοι πρέπει να συναθροιστούν μαζί, αφού συναθροιστούν, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας κατευνάσει αυτή τη νομική υπόθεση με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς». «Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός από τους μοναχούς της μιας πλευράς πρέπει να ενημερώσει τη δική του πλευρά:

«Ας με ακούσουν οι σεβάσμιοι. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για τους σεβάσμιους, εγώ τόσο

τα παραπτώματα των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, θα τα εξομολογηθώ εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς».

241. «Έπειτα, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός από τους μοναχούς της άλλης πλευράς πρέπει να ενημερώσει τη δική του πλευρά:

«Ας με ακούσουν οι σεβάσμιοι. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για τους σεβάσμιους, εγώ τόσο τα παραπτώματα των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, θα τα εξομολογηθώ εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς».

242. «Έπειτα, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός από τους μοναχούς της άλλης πλευράς πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ τόσο τα παραπτώματα αυτών των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος αυτών των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, θα τα εξομολογηθώ εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Από εμάς που φιλονικούμε, διαμαχόμαστε, είμαστε εμπλεκόμενοι σε αντιδικία και διαμένουμε, πολλά ανάρμοστα για ασκητή έχουν διαπραχθεί, ειπωθεί και γίνει. Αν εμείς αμοιβαία ενεργήσουμε για αυτά τα παραπτώματα, μπορεί αυτή η νομική υπόθεση να οδηγήσει σε σκληρότητα, σε αγριότητα, σε διχασμό. Εγώ τόσο τα παραπτώματα αυτών των σεβάσμιων όσο και τα δικά μου παραπτώματα, τόσο για το όφελος αυτών των σεβάσμιων όσο και για το δικό μου όφελος, τα εξομολογούμαι εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την εξομολόγηση αυτών των παραπτωμάτων μας εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εξομολογήθηκαν αυτά τα παραπτώματά μας εν μέσω της Κοινότητας με την κάλυψη με γρασίδι, εξαιρουμένων των σοβαρών σφαλμάτων, εξαιρουμένων αυτών που συνδέονται με λαϊκούς. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Έπειτα, από τους μοναχούς της άλλης πλευράς... κ.λπ... έτσι αυτό το θυμάμαι».

«Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, νομική υπόθεση κατευνασμένη. Με τι κατευνασμένη; Με την ετυμηγορία εν παρουσία και με την κάλυψη με γρασίδι. Και τι εκεί στην ετυμηγορία εν παρουσία; Παρουσία Κοινότητας, παρουσία κανόνα, παρουσία της μοναστικής διαγωγής, παρουσία ατόμων.

«Και ποια εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας; Όσοι μοναχοί είναι ικανοί για νομικές πράξεις, αυτοί έχουν έρθει, η συναίνεση αυτών που είναι άξιοι να στείλουν τη συναίνεση έχει μεταφερθεί, οι παρόντες δεν διαμαρτύρονται - αυτή εκεί είναι η παρουσία Κοινότητας.

«Και ποια εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής; Σύμφωνα με όποια Διδασκαλία, σύμφωνα με όποια μοναστική διαγωγή, σύμφωνα με όποια διδαχή του Δασκάλου εκείνη η νομική υπόθεση κατευνάζεται - αυτή εκεί είναι η παρουσία κανόνα, η παρουσία της μοναστικής διαγωγής.

«Και ποια εκεί είναι η παρουσία ατόμων; Αυτός που εξομολογείται και αυτός στον οποίο εξομολογείται, και οι δύο είναι παρόντες - αυτή εκεί είναι η παρουσία ατόμων.

Και τι εκεί στην κάλυψη με χορτάρι; Η πράξη, η εκτέλεση, η προσέγγιση, η αποδοχή, η υπομονή, η μη-διαμαρτυρία της νομικής πράξης της κάλυψης με χορτάρι - αυτό εκεί είναι στην κάλυψη με χορτάρι. Αν, μοναχοί, μια νομική υπόθεση έτσι κατευνασμένη ο αποδέκτης την επανανοίγει, η επαναδιάνοιξη απαιτεί εξιλέωση· ο χορηγός της συναίνεσης επικρίνει, η επίκριση απαιτεί εξιλέωση.

Η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις με πόσους κατευνασμούς επιλύεται; Η νομική υπόθεση που προκύπτει από υποχρεώσεις με έναν κατευνασμό επιλύεται - με ετυμηγορία εν παρουσία».

Τέλος του κεφαλαίου του κατευνασμού, τέταρτο.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 4. Το μικρό κεφάλαιο. 4. Η ενότητα για την επίλυση έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org